

Liahona

MIKSI ME TARVITSEMME KIRKKOJA

Herra johtaa
kirkkoon
profeettojen
ja apostolien
välityksellä, s. 12

Siionin
rakentamista,
auttamista Herran
tavalla, s. 24

Jumalallisten mahdollisuuksiemme
saavuttaminen yhdessä, s. 18

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Salt Lake C

Utah, USA

ity

Herran palautetun kirkon hallinnollinen keskus on ryhmittynyt temppliaukion ympärille Salt Lake Cityn sydämessä. Mielenkiintoisia rakennuksia ovat muun muassa:

- 1. Kirkon historian kirjasto:**
arkistot, joissa säilytetään myöhempien aikojen kirkon historiaa.
- 2. Kirkon toimistorakennus:**
eri kirkon osastojen keskustoimistot.
- 3. Apuyhdistyksen rakennus:**
Alkeisyhdistyksen, Nuorten Naisten ja Apuyhdistyksen ylimpien johtokuntien päämaja.
- 4. Kirkon hallintorakennus:**
ensimmäisen presidenttikunnan, kahdentoista apostolin koorumin ja joidenkuiden seitsemänkymmenen koorumin jäsenten toimistot.
- 5. Joseph Smithin muistorakennus:**
alun perin hotelli, jossa on nykyään FamilySearch-keskus, teatteri kirkon elokuvien esittämiseen, ravintoloita, kirkon hallinnollisia toimistoja ja seurakuntakeskus.
- 6. Suolajärven temppele:**
Ennen kuin temppele suljettiin joulukuussa 2019 peruskorjauksen varten, se oli yksi 166 toimivasta temppeleistä maailmassa. Temppele avautuu uudelleen vuonna 2024.
- 7. Pohjoinen vierailukeskus:**
toivottaa joka vuosi temppliaukiolle tervetulleeksi 3-5 miljoonaa kävijää.
- 8. Suolajärven tabernaakkeli:**
Temppliaukion tabernaakkeli kuoron koti.
- 9. Kirkon historia- ja taidemuseo:**
kertoo osaltaan kirkon tarinaa taiteen ja esineistön avulla.
- 10. Sukututkimuskirjasto:**
maailman suurin sukututkimuskirjasto.
- 11. Konferenssikeskus:**
nykyinen yleiskonferenssien pitopaikka, johon mahtuu 21 000 ihmistä. Sitä käytetään myös konsertteihin ja kulttuuritapahtumiin.

VALOKUVA JOHN LUKKE

Herra johtaa kirkkoon
profeettojen ja apostoli-
en välityksellä

Presidentti Dallin H. Oaks

12

Poikkeuksellisia
Jumalan tyttäriä
Jean B. Bingham

18

”Ja Herra kutsui kansaansa Siioniksi”

Sharon Eubank

24

Kirkon jäsenyyden siunaukset

Tänä vuonna juhlimme sitä, että Isän ja Pojan käynnistä Joseph Smithin luona on kulunut 200 vuotta. Kymmenen vuotta ensimmäisen näyn jälkeen järjestettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko, joka tarjoaa pelastuksellemme välttämättömät toimitukset, evankeliumin opetukset ja pappeuden valtuuden.

Kun maailmasta kuitenkin tulee yhä maallistuneempi, monet ihmiset ihmettelevät sitä, miksi tarvitaan järjestäytyntä uskontoa. Heistä tuntuu, että he voivat olla lähellä Jumalaa kuulumatta kirkkoon. Vaikka onkin totta, että voimme tuntea Herran Henkeä monissa paikoissa, tässä *Liahonan* numerossa tarkastellaan muutamia syitä siihen, miksi Herra järjesti kirkkonsa, ja myös sitä, kuinka Hänen palautettu kirkkonsa keskittyy oppimiseemme ja kasvattaa yksilöllistä haluamme toimia Hänen Henkensä kehotusten mukaan hyvän edistämiseksi meidän aikanamme.

Kuten huomautan artikkelissani sivulla 24, kirkon jäsenet noudattavat profeetta Joseph Smithin opetusta ”ravita nälkäisiä, vaatetta alastomia – , lohduttaa ahdistettuja, – – olivatpa [nämä] tässä tai jossakin muussa kirkossa”. Työssäni Latter-day Saint Charities -järjestössä olen nähnyt sen valtavan panoksen, jonka kirkko antaa joka vuosi yli sadassa maassa. Kirkon jäsenten pienten lahjoitusten ansiosta veljiämme ja sisariamme kautta maailman on siunattu elämän perusedellytyksillä ja paljon muulla.

Sivulla 12 presidentti Dallin H. Oaks selittää, miksi Herra johtaa kirkkoon profeettojen ja apostolien välityksellä, ja sivulla 18 sisar Jean B. Bingham, jonka kanssa palvelen Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, esittää sanoman naisten vaikutuksesta ja siitä, kuinka autamme toisiamme saavuttamaan jumalalliset mahdollisuutemme työskentelemällä kirkossa yhdessä.

Jumala siunatkoon meitä yksilöinä ja kansana niin, että teemme edelleenkin palvelutyötä korkealla ja pyhällä tavalla siihen asti, kunnes Vapahtaja tulee jälleen.

sisar Sharon Eubank

ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Sisällys

- 5 **Kirkkoon kuuluminen on kuin...** 🕒
- 6 **Henkilökuvia uskosta:** Ulisses ja Emilia Maio – Porto, Portugali 🕒
- 8 **Palvelutyön periaatteita:** Palvelutyötä temppelipalvelun avulla
- 12 **Herra johtaa kirkkooan profeettojen ja apostolien välityksellä**
Presidentti Dallin H. Oaks
Herran kirkon organisaatio on aina ollut Hänen jumalallisen suunnitelmansa mukainen.
- 18 **Poikkeuksellisia Jumalan tyttäriä**
Jean B. Bingham
Kaikilla naisilla on jumalalliset mahdollisuudet ja jumalallinen tarkoitus.
- 24 **Ja Herra kutsui kansaansa Siioniksi**
Sharon Eubank
Humanitaarinen työ Jumalan tavalla tehtynä rakentaa Siionia.
- 28 **Ubonin seurakunta pystyy siihen!** 🕒
Akanit Sapprasert
Eräs seurakunta Thaimaassa näkee paljon vaivaa saadakseen jokaisen kirkkoon.
- 30 **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa** 🕒
Pyhät Irlannista lausuvat todistuksensa Smithin perheen maatilalla, yhteys Joseph Smithiin vahvistaa uskoa, perhe kävelee sateessa kirkkoon, ja aviopari, jolla on pieniä lapsia, ihmettelee uutta kirkon tehtävää.
- 34 **Tule ja seuraa minua – Mormonin kirja** 📖 🕒
Voit käyttää näitä viikoittaisia artikkeleja tehostaaksesi Mormonin kirjan tutkimistasi tänä vuonna.
- 38 **Konferenssin muistikirjani:** Lokakuun 2019 yleiskonferenssi 🕒
- 40 **Kotimme, perheemme:** Innoitusta laiturilla 🕒
Afatia Silaga
Isä rukoilee tuodakseen perheensä taas yhteen riidan jälkeen.

🕒 Nopeaa luettavaa

📖 *Tule ja seuraa minua-*
opetusohjelmaa tukevaa aineistoa

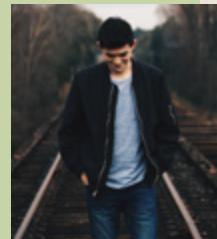
Kannessa
Kuvitus David Green

Osastot

Nuorille aikuisille

42

Tunnetko, että sinut on jätetty joukosta? Jumalan lapsina **me kaikki kuulumme Hänen kirkkoonsa**. Lue nuorten aikuisten ajatuksia siitä, kuinka **he ovat löytäneet paikkansa**.

Nuorille

Valmistaudu yleiskonferenssiin konferenssin muistikirjan avulla.

Lapsille

Ystävä

Opi **rukoilemaan niin kuin Enos**.

Lue kirkon jäsenistä Samoassa.

MAALISKUUN VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ARTIKKELIT

Profeetan tapaaminen sai minut näkemään evankeliumin uudessa valossa

Nelesoni Mailei

Nuori aikuinen Australiasta kertoo oivalluksesta, jonka hän sai tavattuaan presidentti Nelsonin.

Paluu kirkon vastaanottavaan syleilyyn

Rachelle Wilson

Tämä nuori käännyttänyt Uudesta-Seelannista kertoo, mikä vaikutti eniten siihen, että hän tuli takaisin kirkkoon.

Kuinka selviytyä sunnuntaista introverttina

Aspen Stander

Kirkossa käyminen ihmisenä, joka on melko sisäänpäin kääntynyt, voi tuntua yksinäiseltä. Mutta tämä nuori aikuinen kertoo, kuinka hän on onnistunut siinä.

Kuinka tiedän, että profeetta on Jumalan kutsuma ja johtama

Anne Vadly Louis

Nuori jäsen Haitista kertoo, kuinka apostolin tapaaminen vaikutti hänen todistukseensa elävistä profeetoista.

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- hakea aiempia numeroita
- lähettää omia kertomuksia ja antaa palautetta
- tilata lehden tai tehdä lahjatilauksen
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksiä ja palautteita sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Lähetä kertomuksiasi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Fl. 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

MAALISKUU 2020, 72. VUOSIKERTA, NUMERO 3 LIAHONA 16718 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja:

Randy D. Funk
Neuvojat: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Toiminnanjohtaja:

Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja:

Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja:

Gerrit Cannon

Päätoimittaja:

Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja:

Ryan Carr

Julkaisuavustaja:

Camila Castrillón

Toimittajat: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Taiteellinen johtaja:

Tadd R. Peterson

Suunnittelu:

Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden

koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö:

Jane Ann Peters

Tuotanto:

Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Painatuksen valmistelu:

Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja:

Steven T. Lewis

Levikkijohtaja:

Nelson Gonzalez

Kotimaansivut:

Timo Lehto

Sähköposti:

timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga MSR Filialen Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilastiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstochholm@churchofjesuschrist.org

Verkkotilaukset: store.churchofjesuschrist.org

Vuosittilauhintaa: 9,20 €

Toimitettavat käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa

liahona.churchofjesuschrist.org

tai postitse osoitteella *Liahona*, Fl. 23,

50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0023, USA tai sähköpostitse

osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana,

joka tarkoittaa 'kompassia'

tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian,

armenian, bulgarian, cebun, englannin,

espanjan, fidžin, hollannin, indonesian,

islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan

(sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved. Printed in the

United States of America.

Tekijänoikeustiedot:

Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa

Liahonasta henkilökohtaiseen

ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon

tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota

millöin tahansa. Kuva-aineistoa ei

kuitenkaan saa kopioida, mikäli se

kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä.

Tekijänoikeutta koskevat kysymykset

tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual

Property Office, 50 E. North Temple

St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150,

USA, tai sähköpostiosoitteeseen

cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States

and Canada: March 2020 Vol. 72 No. 3.

LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN

1522-9181) is published monthly by The

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150. USA subscription price is \$10.00

per year; Canada, \$12.00 plus applicable

taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake

City, Utah. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label

from a recent issue; old and new address

must be included. Send USA and Canadian

subscriptions to Salt Lake Distribution

Center at address below. Subscription

help line: 1-800-537-5971. Credit card

orders (Visa, MasterCard, American

Express) may be taken by phone. (Canada

Poste Information: Publication Agreement

#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS

(see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND

MILITARY FACILITIES: Send address

changes to Distribution Services, Church

Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City,

UT 84126-0368, USA.

KIRKKOON KUULUMINEN ON KUIN...

Ensimmäisen näyn 200-vuotispäivän kunniaksi tässä numerossa juhlistetaan siunauksia, joita kuulumisen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon tuo tullessaan. Seuraavassa on kolme tapaa, joilla kirkon johtohenkilöt ovat kuvailleet kirkkoon kuulumista.

OLISI MONARKKIPERHONEN
"Monarkkiperhosten tavoin me olemme matkalla takaisin taivaalliseen kotiimme, missä me tapaamme jälleen taivaalliset vanhempamme. Perhosten tavoin meillekin on annettu **jumalallisia ominaisuuksia**, joiden ansiosta pystymme suunnistamaan läpi elämän – . Jos niiden tavoin meidän sydämemme ovat yhteen liittyneet, niin Herra varjeelee meitä – ja muodostaa meistä kauniin kaleidoskooppimaisen kokonaisuuden."

Sisar Reyna I. Aburto, toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, "Yhdessä", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 78.

OLISI PELASTUSKÖYTENÄ MUILLE

"Liittojemme pitäminen saattaa tehdä meistä erilaisia kuin muut kulttuurissamme ja yhteiskunnassamme, mutta se antaa meille väylän innoitukseen, jotta osaamme ajatella erilaisia ratkaisumalleja, erilaisia suhtautumistapoja, erilaisia sovelluksia. Emme tule aina sopimaan maailman joukkoon, mutta **erilaisuus myönteisin tavoin voi olla pelastusköytenä muille, jotka kamppailevat.**"

Sisar Sharon Eubank, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, "Sytyttäkää valonne", *Liahona*, marraskuu 2017, s. 8.

OLISI KUOROSSA

"Jumalalliseen suunnitelmaan kuuluu, etteivät kaikki äänet Jumalan kuorossa ole samanlaisia. Tarvitaan vaihtelua – sopraanoja ja altoja, baritoneja ja bassoja – jotta musiikki olisi täyteläistä. –

Älkää jättäkö paikkaanne kuorossa. Miksi? Koska te olette ainutlaatuisia, te olette korvaamattomia. Yhdenkin äänen menetys – myös niiden menetys, jotka tuntevat olevansa yhteiskunnan tai kirkon reunamilla – heikentää jokaista muuta laulajaa tässä kuolevaisuuden suuressa kuorossamme."

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, "Laulettuja ja laulamatta jääneitä lauluja", *Liahona*, toukokuu 2017, s. 49–50.

Ulisses ja Emilia Maio

Porto, Portugali

Emilia Maion sisko Custodia syntyi vakavasti vammaisena. Viisitoista vuotta sitten Custodia tuli asumaan Emilian ja hänen miehensä Ulissesin luo. Perheenä he ovat oppineet, että epätšekäs perheen palveleminen on suuri ilon lähde.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Emilia:

Tietenkin se oli alussa vaikeaa. Minun oli jätettävä työni voidakseni hoitaa siskoani. Mutta se on ollut siunaus. Kun Ulisses ja minä olimme nuori aviopari, saimme tietää, ettemme voi saada lapsia. Custodia on kuin Jumalan meille lähettämä lapsi, josta saamme huolehtia. Monin tavoin hän täyttää osaltaan tyhjyyden tunteen, jonka lapsettomuus meille tuo. Hän on rakastava ja huolehtiva. Hän nauraa mielellään ja käy mielellään kirkossa. Hän on ilo.

Ulisses:

Perheeni palveleminen on aina kohottanut minua hengellisesti. Vaikka meillä ei ole enää yhtä paljon aikaa olla keskenämme avioparina, me olemme lähellä toisiamme hengellisesti. Me olemme lähempänä toisiamme perheenä. Koko ajan olemme nähneet Herran käden auttamassa meitä. Hän on näyttänyt meille ihmeen toisensa jälkeen. Meitä on todella siunattu.

LUE LISÄÄ

Lisää tietoa Ulissesin ja Emilian uskon taipaleesta, mukaan lukien lisää valokuvia, on tämän artikkelin verkkoversiossa ja Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksen versiossa osoitteessa churchofjesuschrist.org/go/3206.

Palvelutyön periaatteita

PALVELUTYÖTÄ TEMPPELIPALVELUN AVULLA

Kun autamme muita nauttimaan temppelin siunauksista, me teemme palvelutyötä.

Temppelissä käyminen on vaivan arvoista. Presidentti Russell M. Nelson on opettanut, että ”meidän temppelissä viettämämme aika on ratkaisevan tärkeää niin omalle kuin perheemme pelastukselle ja korotukselle. – –

Meistä jokainen tarvitsee sitä jatkuvaa hengellistä vahvistusta ja opetusta, joka on mahdollista *ainoastaan* Herran huoneessa.”¹

Temppelissä käyminen edellyttää, että hallitsemme aikamme, vastuamme ja voimavaramme sekä valmistaudumme hengellisesti. Me teemme palvelutyötä, kun tunnistamme esteet, jotka pitävät veljemme ja sisaremme poissa temppelistä, ja autamme heitä löytämään ratkaisuja.

Temppeli on siunaus, josta jokainen voi nauttia

Kun Meg, joka oli äskettäin palannut lähestyöstä, käveli kohti Konan temppelin ovia Havaijissa, hän huomasi nuoren naisen istuvan yksinään penkillä temppelin ulkopuolella.

Megistä tuntui, että hänen pitäisi puhua nuorelle naiselle, mutta hän ei tiennyt, mitä sanoisi. Niinpä hän kysyi nuoren naisen nilkassa olevan tatuoinnin merkitystä. Se käynnisti keskustelun, joka antoi nuorelle naiselle nimeltä Lani mahdollisuuden kertoa tarinansa.

Lani kertoi Megille vaikeuksistaan palata täyteen aktiivisuuteen kirkossa, häntä auttava mukavista jäsenistä ja toiveestaan, että jonakin päivänä hänen tyttövauvansa sinetöitäisiin häneen.

Meg kutsui Lania tulemaan kanssaan temppelin odotushuoneeseen. He eivät voisi vielä mennä sisemmälle temppeliin, mutta he voisivat astua kynnyksen yli. Lani suostui, ja he kävelivät yhdessä sisään pääovista. Tempelityöntekijä ohjasi heidät penkille, joka on Vapahtajaa esittävän maalauksen alla.

Heidän istuessaan yhdessä Lani kuiskasi: ”Halusin todella tulla tänään temppeliin, mutta minua jännitti.” Koska Meg noudatti Hengen kehotusta, hän oli osaltaan vastaus Lanin äänettömään rukoukseen.

KERRO PALVELUTYÖKOKEMUKSISTASI

Lähetä meille kokemuksiasi siitä, kun olet palvellut muita tai kun sinua on palveltu. Mene sivustolle liahona.churchofjesus-christ.org ja napsauta "Submit an Article or Feedback" [Lähetä artikkeli tai palautetta].

Ideita niiden auttamiseksi, joilla ei ole suositusta

Temppeli voi olla siunaukseksi myös niille, jotka eivät vielä ole kelvollisia saamaan suositusta.

- Kerro siitä, miten tunnet Herran siunanneen sinua tempelityön avulla.
- Kutsu joku osallistumaan tempelin avointen ovien päivään tai käymään vierailukeskuksessa. Tietoa tulevista avointen ovien tilaisuuksista on sivustolla temples.churchofjesuschrist.org.

TAUSTA GETTY IMAGES; VALOKUVAT TEGUCIGALPAN TEMPELITÄ HONDURASSISSA, TIJUANAN TEMPELITÄ MESSIKOSSA JA ROOMAN TEMPELIN VIERAILUKESKUKSESTA ITALIASSA

Tee tempelissä käyminen helpommaksi muille

Tempelissä käyminen voi olla haaste myös jäsenille, joilla on tempelisuositus. On niitä, joiden pitää matkustaa pitkiä matkoja. Toisilla on pieniä lapsia tai ikääntyneitä perheenjäseniä, jotka tarvitsevat huolenpitoa. Me voimme yhdessä työskennellen tehdä tempelipalvelun mahdolliseksi jokaiselle.

Leola Chandler tunsi lannistuvansa pitäessään huolta sairaasta aviomiehestään ja heidän neljästä lapsestaan. Niinpä hän päätti varata aikaa käydä joka tiistai läheisessä tempelissä. Siitä tuli rauhan ja voiman lähde hänen elämässään.

Yhtenä päivänä hän kuuli, että muutama iäkäs sisar seurakunnassa halusi kovasti päästä temppeleihin, mutta heillä ei ollut mitään keinoa päästä sinne. Leola tarjoutui antamaan heille kyydin. Seuraavien 40 vuoden aikana hän kävi harvoin tempelissä yksinään.²

Leolaa siunattiin, ja hän siunasi muita tarjoutuessaan viemään heidät mukanaan temppeleihin.

Ideoita siitä, kuinka auttaa muita pääsemään temppeleihin

Kuinka sinä voit auttaa muita pääsemään temppeleihin useammin? Saatat huomata, että samat ideat auttavat sinuakin.

- Menkää yhdessä. Tarjoudu antamaan tai järjestämään kuljetus jollekulle. Se saattaisi rohkaista jotakuta muutakin menemään temppeleihin.
- Pyydä sukulaisiasi tai seurakuntasi jäseniä auttamaan sinua suorittamaan toimituksia esivanhempiesi puolesta, etenkin silloin kun sinulla on paljon toimituksia odottavien sukulaisten nimiä.
- Tarjoudu lastenhoitoavuksi, jotta lasten vanhemmat voivat mennä temppeleihin. Tai järjestä niin, että hoidattele vuorotellen toistenne lapsia. (Lisää ideoita on artikkelissa ”Yksinkertaistettu temppeleille: kuusi vinkkiä tempelissä käymisen helpottamiseksi” [vain sähköisenä julkaistu artikkeli], *Liahona*, tammikuu 2018.)

Voit skannata tämän QR-koodin ja lukea artikkelin ”Yksinkertaistettu temppeleille: kuusi vinkkiä tempelissä käymisen helpottamiseksi”.

Kun temppeli on kaukana

Chandras ”Roshan” ja Sheron Antony, jotka asuvat Colombossa Sri Lankassa, päättivät mennä sinetöitäviksi temppeliin. Heidän ystävänsä Ann ja Anton Kumarasamy olivat aivan innoissaan heidän vuokseen. Mutta Kumarasamy tiesivät, ettei meno Manilan temppeliin Filippiineillä ollut helppoa eikä halpaa.

Roshan ja Sheron olivat säästäneet rahaa ja varanneet lennot kuukausia etukäteen saadakseen sellaiset liput, joihin heillä oli varaa. Viimein koitti sovittu päivä. Vätilaskun aikana Malesiassa he saivat kuitenkin tietää, että voidakseen jatkaa matkaa Filippiineille he joko tarvitsivat viisumin tai heidän oli lennettävä eri lentoyhtiöllä. Viisumia ei ollut mahdollista saada, eikä heillä ollut varaa ostaa toisen lentoyhtiön lippuja. Mutta he eivät voineet kestää ajatusta, että he joutuisivat palaamaan kotiin ilman sinetöimistä.

Koska Roshan ei tiennyt, mitä tehdä, hän soitti Antonille. Anton ja Ann halusivat todella kovasti auttaa. He olivat yksi harvoista aviopareista Sri Lankassa, jotka oli sinetöity temppelissä, ja he tiesivät, millainen siunaus se oli. Mutta he olivat äskettäin käyttäneet säästönsä auttaakseen avun tarpeessa olevaa sukulaista, eikä heillä ollut riittävästi rahaa voidakseen auttaa Roshania ja Sheronia ostamaan lippuja uudelle lennolle.

Sri Lankassa on tapana, että sulhanen ostaa morsiamelle kultaisen kaulakorun, jotta tällä on jonkin verran rahaa, jos hänen aviomiehensä kuolee. Ann päätti myydä oman kaulakorunsa auttaakseen uusien lippujen ostamisessa. Hänen jalomielisen lahjansa ansiosta Roshanin ja Sheronin oli mahdollista ehtiä ajoissa Manilan temppeliin.

”Tiedän temppelisinetoimisen arvon”, Ann sanoo.

”Tiesin, että Sharon ja Roshan olisivat suurena voimana lähetyks seurakunnalle. En halunnut, että he menettäisivät tämän tilaisuuden.”³

Ideita niiden auttamiseksi, jotka eivät pysty käymään temppelissä

Sinut on saatettu kutsua palvelemaan niitä, jotka pystyvät käymään temppelissä harvoin tai eivät lainkaan pitkien etäisyyksien tai korkeiden kustannusten vuoksi. Mutta voit silti löytää keinoja auttaa heitä arvostamaan temppelin siunauksia.

- Opetä temppeliin valmistautumis- tai sukututkimuskurssi tai osallistukaa sellaiseen yhdessä.
- Anna heille temppelin kuva ripustettavaksi kotiinsa.
- Jos olet ollut temppelissä, kerro omia ajatuksiasi kokemuksestasi ja lausu todistukseksi temppelitoimituksista.
- Auta heitä oppimaan lisää liitoista, joita he ovat tehneet, ja siitä, kuinka he pitävät ne. Voit käyttää avuksi heinäkuun 2012 *Liahona* artikkelia ”Lisää ymmärrystä Jumalan kanssa solmimistamme liitoista: tärkeimmät lupauksemme pääpiirteittäin”.

Voit skannata tämän QR-koodin ja lukea artikkelin ”Lisää ymmärrystä Jumalan kanssa solmimistamme liitoista”.

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Tulkaamme esimerkillisiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 114.
2. Ks. LaRene Gaunt, ”Finding Joy in Temple Service”, *Ensign*, lokakuu 1994, s. 8.
3. Ann ja Anton pystyivät hankkimaan kaulakorun takaisin sen jälkeen kun kulut oli korvattu kirkon yleisestä temppelissäkävijöiden avustusrahostosta. Tästä rahastosta kirkon jäsenille, joilla ei muutoin olisi varaa käydä temppelissä, voidaan maksaa kertaluonteinen rahallinen avustus.

Herra johtaa kirkkoon
profeettojen ja apostolien
välityksellä

**Presidentti
Dallin H. Oaks**
ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidentti-
kunnassa

Toimittajan huomautus: Presidentti Oaks opettaa, että Vapahtaja järjesti kirkkonsa auttaakseen Jumalan lapsia tulemaan kelpoisiksi korotukseen. Tässä artikkelissa tarkastellaan sitä, kuinka Herra toteuttaa tuota tarkoitusta profeettojen ja apostolien välityksellä, joilla on valtuus toimia Hänen nimessään.

Herran työ edellyttää Herran johtamaa organisaatiota, jossa on Hänen valitsemansa ja valtuuttamansa johtajat, ja Hän ohjaa heitä tarkoitustensa toteuttamiseksi. Pyhien kirjoitusten historia osoittaa, että sellaiset johtajat ovat joko toimineet profeettana tai he ovat olleet profeettoja ja apostoleja. Tämä oli malli liiton alaisen Israelin vuosina ja ajan keskipäivänä, ja se jatkuu Jeesuksen Kristuksen palaute-tussa kirkossa.

Herra johtaa kansaansa organisaation avulla

Taivaallisen Isämme tarkoituksena on poikiensa ja tyttäriensä ”kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39). Tällä taloudenhoitokaudella Hän tekee sen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon avulla, jonka tarkoituksena on ”auttaa yksilöitä ja perheitä tulemaan kelpoisiksi korotukseen”¹.

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on opettanut, että ”kirkolle uskotun vastuun suuri ja velvoittava kolmiosainen tehtävä on ensiksi viedä Jeesuksen Kristuksen evankeliumi maan kansoille, toiseksi panna tuo evankeliumi täytäntöön kirkon jäsenten elämässä ja kolmanneksi ulottaa sijaistyön avulla sen siunaukset niille, jotka ovat kulkeneet kuoleman verhon toiselle puolelle”².

Meidän aikanamme monet näyttävät haluavan hengellisyyttä tai uskontoa, mutta ajattelevat, että he voivat saada sitä ilman mitään uskonnollista organisaatiota. Ne, jotka ajattelevat voivansa saada haluamansa vailla muodollista organisaatiota, jättävät huomioimatta sen organisaation ansiokkaasti tallennetun historian, jonka Herra Jeesus Kristus perusti varmistaakseen evankeliuminsa ja opetustensa jatkuvuuden ja tehokkuuden. Kuten vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista muistutti meille merkittävässä yleiskonferenssi-puheessaan viisi vuotta sitten: ”Ajan keskipäivänä Jeesus järjesti työnsä sellaisella tavalla, jolla evankeliumi voitiin vakiinnuttaa samanaikaisesti moniin eri kansakuntiin ja erilaisten ihmisten keskuuteen.”³ Tuohon

Jeesuksen Kristuksen kirkon organisaatiossa täytyy olla Hänen valitsemansa johtajat, joille Hän on antanut voiman ja valtuuden julistaa tahtonsa kansalleen.

30 JKR. JEEBUS KRISTUS ja KAKSITOISTA APOSTOLIA

organisaatioon kuuluivat apostolit ja muut Uudessa testamentissa kuvatut virkailijat.

Miksi Herran tarkoitusten toteuttamiseen tarvitaan organisaatiota? Vaikka Vapahtajamme rakastaa ja auttaa meitä yksilöllisesti, niin Hänen tarkoitustensa toteuttamiseksi koko Jumalan lasten joukon kohdalla – etenkin Hänen liittokansansa kohdalla – Hän toimii profeettojen ja apostolien johtaman organisaation avulla.

Vain organisaation avulla voivat yksittäiset jäsenet, joita apostoli Paavali kutsui ”Kristuksen ruumiiksi” (ks. 1. Kor. 12:27), saada tarvitsemiaan tilaisuuksia saavuttaa se hengellinen kasvu, joka on heidän luomisensa tarkoitus. Ja vain organisaatio, jossa on erilaisia kykyjä ja monenlaista työtä, voi saavuttaa sen, mikä on välttämätöntä Herran työn toteuttamiseksi.

Siihen, mitä voidaan saavuttaa vain uskovien järjestäytyneiden ryhmien avulla, sisältyvät merkittävät ponnistelut köyhien auttamiseksi, evankeliumin saarnaaminen kaikkialla maailmassa sekä temppelien rakentaminen ja ylläpito. Profeetta Joseph Smith sanoi, että Jumalan tavoite kansansa kokoamiseksi on ollut ”rakentaa Herralle huone, jossa Hän [voi] ilmoittaa kansalleen huoneensa toimitukset ja valtakuntansa kirkkaudet sekä opettaa kansalle pelastuksen tien”⁴.

Organisaatiota tarvitaan myös, jotta toteutettaisiin Herran käsky ”olkaa yhtä; ja ellette te ole yhtä, te ette ole minun” (OL 38:27). Presidentti Henry B. Eyring ensimmäisestä

presidenttikunnasta on opettanut, ettemme me voi saavuttaa tuota yhteyttä – tuota ykseyttä – yksilöinä. ”Meidän täytyy etsiä sitä ja tulla kelpollisiksi saamaan sitä muiden kanssa. Ei olekaan yllättävää”, hän huomautti, ”että Jumala kehottaa meitä kokoontumaan, niin että Hän voi siunata meitä.”⁵

Yksittäisten uskovien ihmisten pitää myös kokea uskonto uskonnollisen organisaation välityksellä, koska vain sillä tavoin meitä voidaan valtuutetusti nuhdella tai rangaista synnistä ja erheestä. Tuo ojentaminen on välttämätöntä hengelliselle kasvullemme (ks. OL 136:31; 101:4–5; ks. myös Moosia 23:21–22).

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) esitti myös yhden syyn, miksi uskonnollisten tai hengellisten ihmisten tulee järjestäytyä: ”Sillä umpimähkäinen, yksilöllinen hyvyys ei riitä taistelussa pahaa vastaan.”⁶

Jeesuksen Kristuksen palautettua kirkkoa ohjaavat profeetat ja apostolit

Jeesuksen Kristuksen kirkon organisaatiossa täytyy olla Hänen valitsemansa johtajat, joille Hän on antanut voiman ja valtuuden julistaa tahtonsa kansalleen.

”Ette te valinneet minua”, Vapahtaja opetti, ”vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää” (Joh. 15:16). Raamatusta ilmenee selvästi, kuka valitsee profeetat ja apostolit. Vanhassa testamentissa tämä näkyy selvästi Mooseksen ja Samuelin kutumisessa, ja Uudessa testamentissa se näkyy kahdentoista apostolin ja apostoli Paavalin kutumisessa (ks. 2. Moos. 3; 1. Sam. 3; Mark. 3; Ap. t. 9). Nämä johtajat eivät tarjoutuneet omasta aloitteestaan, eivätkä he olleet uskovien valitsemia.

1835 JOSEPH SMITH ja KAKSITOISTA APOSTOLIA

NYKYÄÄN RUSSELL M. NELSON ja KAKSITOISTA APOSTOLIA

Raamattu osoittaa myös, että uskonnollisilla johtajilla täytyy olla Jumalan pappeuden valtuus. Tämän valtuuden saa henkilöltä, jolla on jo se. Raamatun kuvaukset Aaronin, kahdentoista apostolin joukkoon kuuluvien ja seitsenkymmenien kutsumisesta ja valtuuttamisesta havainnollistavat tätä periaatetta (ks. 2. Moos. 28:1–4; Mark. 3:14–15; Luuk. 10:1, 17). Pappeuden valtuus ei tullut pyhiä kirjoituksia lukemalla tai halukkuudesta palvella. Ja asettaminen, jolla pappeuden valtuus saadaan, tulee kirkon johtajilta, ja se tiedetään yleisesti (ks. OL 42:11).

Vanhassa testamentissa hengelliset johtajat olivat *profeettoja*. Heitä kuvataan kolmessa erilaisessa roolissa. Jotkut olivat pyhiä miehiä, jotka hoitivat profetallista tehtävää jälkeläistensä hyväksi, kuten Abraham. Jotkut olivat johtajia, jotka käyttivät sekä poliittista että papillista valtaa, kuten Mooses ja Joosua. Useimmat hoitivat profetallista rooliaan, joka oli riippumaton patriarkalisesta tai poliittisesta asemasta, kuten Samuel ja Jesaja. Mormonin kirjassa kerrotaan samoista kolmesta profettojen asemasta, kuten Lehi (patriarkka), kuningas Benjamin (poliittinen johtaja) ja Alma nuorempi (sen jälkeen kun hän jätti tehtävänsä ylituomarina) (ks. 1. Nefi 1–2; Moosia 1–6; Alma 4–5). On kuitenkin selvää, että kaikki profetat, jotka elivät ennen Jeesusta Kristusta, kutsuivat ihmisiä parannukseen, ja ennen kaikkea he profetoivat tulevasta Messiaasta.⁷

Apostolin virka tulee ensimmäisen kerran esiin Uudessa testamentissa, kun Vapahtaja kutsui apostoleja järjestäessään palvelutyönsä, jotta nämä julistaisivat evankeliumia ja kastaisivat ja parantaisivat ihmisiä. Apostoli Paavali kirjoitti, että Jeesuksen Kristuksen kirkon ”perustuksena ovat

apostolit ja profetat ja [sen] kulmakivenä on itse Kristus Jeesus” (Ef. 2:20). Jeesus kutsui myös seitsenkymmeniä ja lähetti heidät palvelemaan (ks. Luuk. 10:1, 17), ja Hän valtuutti kutsumisen muihin virkoihin, kuten papin ja opettajan virkaan (ks. Ef. 4:11).

Apostolien tärkein tehtävä kirkossa, jonka Jeesus perusti, oli pitää hallussaan pappeuden avaimia. Kun Vapahtaja lupasi apostoli Pietarille ”taivasten valtakunnan avaimet”, Hän kuvaili sitä vallaksi, jolla ”minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa” (Matt. 16:19). Toisin sanoen avaimet varmistavat taivaallisen vaikutuksen pappeuden valtuudella maan päällä valtuutettuihin tekoihin. Apostoleilla, joilla on hallussaan pappeuden avaimet, on oikeus ja vastuu johtaa ja ohjata Jumalan pappeuden ja Jeesuksen Kristuksen kirkon toimintaa maan päällä.⁸ Tähän sisältyy evankeliumin välttämättömien toimitusten suorittaminen ja valvonta.

Osana vastuullisia tehtäviään profetoilla ja apostoleilla on profetallinen velvollisuus ja lahja opettaa evankeliumin totuuksia ja lausua todistuksensa ”Kristuksen nimen erityisinä todistajina koko maailmassa” (ks. OL 107:23). He tuovat julki totuuden ja erheen ja lausuvat arvovaltaisesti: ”Näin sanoo Herra.” Presidentti J. Reuben Clark jr. (1871–1961), ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, julisti, että ”kirkon presidentin alaisuudessa, jolla on ylin voima ja valtuus, [apostoleilla] on oikeus, voima ja valtuus julistaa Jumalan mieltä ja tahtoa Hänen kansalleen”⁹.

Isän ja Pojan palvelijoina apostolit ja profetat opettavat ja antavat neuvoja Pyhän Hengen ohjaamina. Heillä ei ole mitään muuta halua kuin puhua sitä, mikä on totta, ja kannustaa kaikkia kulkemaan tietä Jumalan siunauksiin,

On yksi selkeä, saastumaton, puolueeton ääni, johon voi aina luottaa. Ja se on elävän profetaan ja apostolien ääni.

mukaan lukien Hänen korkeimpaan päämääräänsä kaikille lapsilleen: iankaikkiseen elämään, joka on ”suurin kaikista Jumalan lahjoista” (OL 14:7). Heidän ääneensä voi luottaa.

Presidentti M. Russell Ballard, kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti, on sanonut: ”Nykyajan maailmassa, missä televisio- ja radiotoimittajat syytävät 24 tuntia vuorokaudessa ristiriitaisia mielipiteitä, missä markkinoijat kilpailevat kaikesta alkaen rahoistasi aina siihen, kuinka äänestät, on yksi selkeä, saastumaton, puolueeton ääni, johon voi aina luottaa. Ja se on elävän profetaan ja apostolien ääni. Heidän ainoana vaikuttimenaan on ’sielunne ikuinen hyvinvointi’ (2. Nefi 2:30).”¹⁰

Apostolien ja profettojen opetusten kuulemisessa on sekä siunaus että suuri vastuu. Siunaus on saada vaivattomasti kuulla, mitä Herra haluaisi meidän kuulevan. Vastuu on, että tämä Herran opetusten kuuleminen tekee meistä tilivelvollisia noiden opetusten kuulemisen ja noudattamisen suhteen. Valitettavasti jotkut uskovat ihmiset epäonnistuvat tässä vastuussa. Ei ole siis ihme, että monet maailmassa torjuvat sen, että Jumala antaa apostoleille ja profetoille valtuuden ja innoitusta puhua nimesään. Vieläkin useammat torjuvat profetat ja apostolit, koska he kieltävät Jumalan olemassaolon tai ehdottoman oikean ja väärän olemassaolon.

Onneksi monet tekevät valinnan uskoa ja noudattaa profettojen opetuksia. He saavat luvattut siunaukset. Presidentti Russell M. Nelson on opettanut näin: ”Jumalan kauan voimassa ollut malli opettaa lapsiaan profettojen välityksellä vakuuttaa meille, että Hän siunaa jokaista profettaa ja että Hän siunaa niitä, jotka noudattavat profetallisia neuvoja.”¹¹

Profetat ja apostolit toimivat neuvostoina

Herra johtaa kirkkoaan profettojen (monikko) ja apostolien (monikko) välityksellä, kun nämä toimivat neuvostoina. Tästä on monia esimerkkejä.

Herra kutsuu yhden profetaan aloittamaan uuden taloudenhoitokauden. Kun sitten uusi palautus etenee ja kehittyy, ryhmälle ilmoitetaan oppi ja menettelytapoja ja apostolit ja profetat opettavat niitä organisaation

avulla. Näin palautetun kirkon edetessä ja kehittyessä tällä viimeisellä taloudenhoitokaudella Herra ilmoitti, että sen tärkeimmät tehtävät ja vaikeimmat tapaukset tulee päättää ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin neuvostona (ks. OL 107:78–79). Siellä jokainen päätös ”täytyy tehdä sen yksimielisellä äänellä” (OL 107:27). Muutoin niillä ei olisi ”oikeutta samoihin siunauksiin kuin kolmen presidentin päätöksillä oli muinoin” (OL 107:29).

Kaikki tämä osoittaa Herran ohjaavan, että Hänen kirkkoaan on hallittava apostolien ja profettojen neuvostojen avulla. Tämä suojelee ja edistää ykseyttä, joka on välttämätöntä Herran kirkossa.

”Tämän työn alussa Herra ilmoitti, että Hänen kirkkonsa ylipapouden ja koko kirkon johdossa tulee olla kolme ylipappia”, opetti presidentti Joseph F. Smith (1838–1918) yleiskonferenssissa, jossa hänet hyväksyttiin kirkon presidentiksi.¹² Hän vahvisti kolmen ylipapin tärkeyden presidenttikunnassa julistamalla, että ”on väärin, että yksi mies käyttäisi kaikkea valtuutta ja presidenttiyden voimaa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa”¹³. Hän lisäsi: ”Herra ei koskaan tarkoittanut, että yhdellä miehellä olisi kaikki valta, ja siitä syystä Hän asetti kirkkoonsa presidentit, apostolit, ylipapit, seitsenkymmenet [jnc.]”¹⁴

Viittaus monikkoon *profeettojen* ja *apostolien* kohdalla on myös huomattava tässä tutussa presidentti Joseph Fielding Smithin (1876–1972) opetuksessa: ”On yksi asia, jonka tulee olla äärimmäisen selkeänä meidän mielessämme. Sen enempää kirkon presidentti kuin ensimmäinen presidenttikunta tai ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista neuvosto yhdessä eivät koskaan johda pyhiä harhaan eivätkä lähetä maailmalle neuvoja, jotka olisivat Herran mielen ja tahdon vastaisia.”¹⁵

Jotta jostakin tulee Jeesuksen Kristuksen kirkon virallista oppia, apostolien ja jopa profeettojen yksittäiset opetukset täytyy vahvistaa muiden apostolien ja profeettojen hyväksymismenettelyllä. Tätä havainnollistetaan Raamatussa apostolien hyväksymismenettelyssä, kun Pietari kertoi ilmoituksestaan viedä evankeliumi pakanoille (ks. Ap. t. 11:1, 18). Niin ikään kun kiista ympärileikkauksen tarpeesta tuotiin apostolien eteen, Pietari muistutti heille, miten tärkeä oli hänen saamansa ilmoitus, ja sitten neuvosto hyväksyi sen ja kiista ratkaistiin kirkolle lähetetyllä vahvistavalla kirjeellä (ks. Ap. t. 15).

Samalla tavoin palautetussa kirkossa oppia ei voi julistaa viralliseksi opiksi, ennen kuin koko kirkko on hyväksynyt sen yhteisellä suostumuksella (ks. OL 26:2; 28:13). Tämä periaate ilmoitettiin vuonna 1830, ja se on ollut siitä asti käytössä.¹⁶ Tämä menettely, jota luopumukseksi kutsutulla ajanjaksolla olleissa kirkkoissa ei noudatettu, suojelee evankeliumin totuuksia muuttumiselta ja yksittäisten ihmisten ajatusten tai yksilöllisten mielipiteiden vaikutukselta.

Lopuksi, välttämätön yksimielisyys opista eri johtajien kesken varjeltuu kauan voimassa olleen säännön turvin, että yksittäisille apostoleille tai muille auktoriteeteille esitetyt kysymykset opista tai menettelytavasta, jota ei ole selkeästi määritelty pyhissä kirjoituksissa tai käsikirjoissa, osoitetaan ensimmäiselle presidenttikunnalle (ks. OL 124:126).¹⁷

Profeetat ja apostolit todistavat Jeesuksesta Kristuksesta

Palvelutyönsä aikana profeetta Joseph Smith opetti näin: ”Samoin kuin Jumala hallitsi Abrahamia, Iisakia ja Jaakobia perheinä ja Israelin lapsia kansana, niin meidänkin on kirkkona oltava Hänen ohjauksessaan, mikäli haluamme menestyä, säilyä ja saada tukea.”¹⁸

Tässä artikkelissa on kuvattu, kuinka Herra on tehnyt työtään kautta aikojen ja kuinka tämä malli ja toimintatapa jatkuvat omana aikanamme. Kuten apostoli Pietari opetti: ”Hänestä [Kristuksesta] kaikki profeetat todistavat” (Ap. t. 10:43). Meidän aikanamme Herra jatkaa työnsä tekemistä profeettojen ja apostolien välityksellä, jotka ovat valtuutettuja toimimaan Hänen nimessään Hänen työnsä tekemiseksi, jotta ihmisen iankaikkinen elämä toteutuisi. ■

VIITTEET

1. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.2.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 118.
3. D. Todd Christofferson, ”Miksi kirkko”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 108 (tämä puhe on arvokas lähde tämän artikkelin ensimmäiseen osaan); ks. myös David A. Edwards, ”We Need Christ’s Church”, youth.churchofjesuschrist.org.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 435.
5. Henry B. Eyring, ”Sydämeimme yhteen liittyneinä”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 69.
6. Neal A. Maxwell, ”Miksei nyt?”, *Valkeus*, toukokuu 1975, s. 42.
7. Ks. PKO, ”Profeetta”.
8. Ks. *Käsikirja 2*, 2.2.
9. J. Reuben Clark jr., artikkelissa Boyd K. Packer, ”Kaksitoista apostolia”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 6.
10. M. Russell Ballard, julkaisussa ”Sustaining Our Prophets and Apostles”, churchofjesuschrist.org; ks. myös ”Here Am I, Send Me”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 13. maaliskuuta 2001, s. 5, speeches.byu.edu.
11. *Teachings of Russell M. Nelson*, 2018, s. 305.
12. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 223.
13. Ks. Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 168.
14. Ks. Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, s. 168.
15. Joseph Fielding Smith, ”Iankaikkiset avaimet ja oikeus johtaa”, *Valkeus*, maaliskuu 1973, s. 108.
16. Ks. OL, luvun 138 johdanto; selitykset VJ 2; ja Boyd K. Packer, *The Holy Temple*, 1980, s. 202.
17. Ks. James E. Faust, *Reach Up for the Light*, 1990, s. 28–29; ks. myös OL 68:4 ja sen selitys julkaisussa Joseph Fielding Smith, *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 1977, osa 1, s. 181–182.
18. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 169.

*Nämä myö-
hempien
aikojen pyhiin
kuuluvien
naispuolisten
taiteilijoiden
teokset kuva-
vat naisten
vaikutusta ja
monia rooleja.*

Jean B. Bingham
Apuyhdistyksen
ylijohtaja

Poikkeuksellisia Jumalan tyttäriä

Palveleminen pienin ja yksinkertaisin keinoin voi siunata perhettämme ja muita ihmisiä poikkeuksellisin tavoin.

Toimittajan huomautus: Tarkastellessamme sitä, miksi tarvitsemme kirkkoa, sisar Bingham selittää, kuinka kuuluminen Apuyhdistyksen kaltaiseen järjestöön auttaa meitä saavuttamaan jumalallisia mahdollisuuksiamme tarjoamalla tilaisuuksia osallistua yhdessä Herran työhön ihmisten pelastamiseksi.

Minun tarinani on varsin tavanomainen. Kasvuvuosinani rakastin oppimista, mutta en ollut koskaan missään aineessa huippuoppilas. En voi kerskua mistään asiantuntijataidoista. Soitan pianoa, mutta vain sen verran, että pääsen kangerrellen kirkon laulun loppuun. Nautin taidemuseoissa käymisestä, mutta taiteelliset lahjani rajoittuvat kuvioiden piirtämiseen muistikirjoihini. Osaan ommella käyttökelpoisen hameen, mutta puvun valmistaminen on ehdottomasti kykyjeni ulottumattomissa.

Vaikka minua on siunattu hyvällä terveydellä ja pidän juoksemisesta puistossa ja uimisesta järvessä, en osallistunut koulun kilpaurheiluojelmaan millään tasolla. Minua ei koskaan pyydetty tansseihin, enkä ollut missään johtajana. En koskaan kuulunut suosittuun joukkoon, ja yksi häikäisevän kaunis ystävä tarkasteli kerran piirteitäni ja sanoi: ”No, sinusta ei koskaan tule kaunista, mutta voisit olla söpö.” Toisin sanoen olin vain keskinkertainen.

Jotkut teistä saattavat samastua tällaisiin kokemuksiin tuntien, että tekin olette vain keskinkertaisia – ehkä ette edes sitä. Jos olette inhimillisiä – ja etenkin naisia – teillä on luultavasti kokemuksia noista itseluottamuksen puutteen ja lannistumisen hetkistä, jolloin ette ole kaikkea sitä, mitä haluatte olla.

Ja silti jopa tavanomaisuudessa Isä näki arvoni ja on auttanut minua niin, että olen alkanut kehittää lahjoja ja kykyjä, joiden Hän tietää auttavan minua tulemaan juuri sellaiseksi kuin Hän on suunnitellut minun tulevan. Tietäkää, että taivaallinen Isä antaa kaiken, mitä *te* tarvitsette tullaksenne poikkeukselliseksi Jumalan tyttärekseksi. Meistä jokainen voi olla loistava, koska meillä on ainutlaatuinen joukko lahjoja ja kykyjä.

Toisin kuin maailmassa, Jumalan valtakunnassa ei ole voittajan koroketta, jossa on tilaa vain muutamalle. *Jokaista* Hänen tytärtään on opetettu ja valmistettu ja jokaiselle on annettu lahjoja kuolevaisuutta edeltävässä elämässä sekä ihmeelliset mahdollisuudet tulla kuningattareksi selestisessä valtakunnassa.

Teidän mahdollisuuttenne suuruuteen

Mitä haluatte saavuttaa elämässänne? Mitä tavoitteita ja toiveita teillä on? Jos pitkän aikavälin tavoitteenne on päästä selestiseen valtakuntaan elämään ikuisesti taivaallisten vanhempiemme luona ja rakkaiden perheenjäsenten kanssa, niin keskittyminen siihen järkähtämättä vie teidät pidemmälle kuin nyt uskotte olevan mahdollista (ks. 1. Kor. 2:9).

Teillä on uskomattomat mahdollisuudet saada aikaan hyvää, koska te olette taivaallisten vanhempien liittotytttäriä. Todisteena synnynnäisistä mahdollisuuksistanne saavuttaa suuria asioita on se yksinkertainen tosi-seikka, että te synnyitte maan päälle, koska teitte valinnan kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa hyväksyä taivaallisen Isän pelastussuunnitelman ja noudattaa Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä. Ja koska Jeesus Kristus oli halukas ottamaan päälleen meidän jokaisen synnit ja puutteet – tai vajavaisuutemme – (ks. Alma 7:11–13) ja Hän täytti tuon pyhän luottamustehtävän äärettömällä sovituksellaan, niin me voimme luottaa täysin siihen, että meistä voi tulla kaikkea sitä, mitä meistä on jumalallisesti tarkoitettu tulemaan. Kun teemme pyhiä liittoja ja pidämme ne, me osoitamme halumme toteuttaa nuo jumalalliset mahdollisuutemme. Me tiedämme, ettemme pysty siihen yksin, mutta taivaallisen Isän rakkauden ja Vapahtajan armon avulla me voimme saavuttaa kaiken, mitä korotukseen vaaditaan.

Tuo ajatus oli minulle tukena, kun minut kutsuttiin Apuyhdistyksen ylijohtajaksi. Koska tiedän, ettei minulla ole kaikkea tarvittavaa viisautta ja kykyä toteuttaa sitä, mitä vaaditaan, minä siitä huolimatta saan lohtua ja voimaa tiedosta, että Jumalalla ”on kaikki viisaus ja kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä” (Moosia 4:9) ja että jos me vain yritämme, jos vain teemme parhaamme, niin epätäydellistä kuin se onkin, niin Herra on meidän oikealla puolellamme ja vasemmalla, ja Hänen enkelinsä ovat meidän ympärillämme tukeakseen meitä (ks. OL 84:88). Hän vaatii vain ”sydäntä ja altista mieltä” (OL 64:34). Kun olemme kuuliaisia Hänen käskyilleen, meitä vahvistetaan niin, että pystymme tekemään kaiken, mitä vaaditaan tässä elämässä ja mitä vaaditaan pääsyyn Hänen valtakuntaansa tämän jälkeisessä elämässä. Valinta tulla Jeesuksen Kristuksen opetuslapsiksi suo

meille tilaisuuden vaikuttaa lähellämme oleviin enemmän kuin saattaisimme olettaa.

Riippumatta siitä, missä elämme, millainen meidän perheemme on tai mikä on pankkitilimme saldo tai kuinka kauan olemme olleet kirkon jäseniä, me jokainen voimme olla voimallisen vaikutuksena hyvän aikaansaamiseksi. Kun elää nuhteettomasti kotona ja asuinpaikkakunnallaan, käyttää haastavan lapsen tai vaikean työtoverin kanssa lempeää ääntä ja ystävällisiä sanoja, tuo esiin tasovaatimuksensa säädylisellä pukeutumisellaan ja ylittää mukavuusalueensa tutustumalla niihin, jotka asuvat lähellä, niin tällaisilla ja monilla muilla yksinkertaisilla teoilla voi auttaa ylentämään muitakin.

Ne, jotka tuntevat rajaseutujen asuttamisen historiaa eri puolilla maailmaa, tietävät, että monet kaupungit saivat alkunsa, kun karskit miehet sattuiivat kohtaamaan tehdessään työtä ja etsiessään onneaan. Vasta kun naisia saapui lisääntyvässä määrin ja he vaativat kirkkojen ja koulujen perustamista sekä ympäröivien olosuhteiden saattamista järjestykseen, alkoi todellinen edistyminen kohti sitä, mitä voitaisiin kutsua sivistyneeksi elämäksi.

”Muinaisista ajoista alkaen yhteiskunnat ovat luottaneet naisten moraaliseen voimaan”, vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista on sanonut. ”Vaikka se moraalinen perusta, jonka naiset antavat, ei olekaan ainoa yhteiskunnassa vaikuttava myönteinen voima, se on osoittautunut ainutlaatuisen hyödylliseksi yleisen hyvän kannalta. Tätä naisten osuutta ei useinkaan arvosteta riittävästi kenties siksi, että se tuntuu kaikkialla. – – Naiset tuovat mukanaan maailmaan tietyn hyveen, jumalallisen lahjan, joka tekee heistä taitavia juurruttamaan ihmissuhteisiin ja kulttuureihin sellaisia ominaisuuksia kuten usko, rohkeus, myötätunto ja hienostuneisuus.”¹

Naisille on annettu lahjoja, joiden ansiosta heillä on käsitys sekä yksityiskohdista että kokonaiskuvasta, usein samanaikaisesti. Löytäkää nuo lahjat ja käyttäkää niitä, rakkaat sisaret!

*Herra on tyytyväinen
pyrkimyksiinne, kun
keskitytte palvelemaan
Jumalan lapsia.*

Muistan presidentti James E. Faustin (1920–2007) sanoneen meille täyteläisellä ja silti nöyrällä äänellään: ”Te sisaret ette tiedä vaikutusvaltanne täyttä laajuutta. Te sisaret teette koko ihmiskunnan paremmaksi. – – Jokainen nainen tuo omat erilliset, ainutlaatuiset vahvuutensa perheeseen ja kirkkoon.”²

Mitä Apuyhdistys merkitsee teille?

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon aikuisina naisjäseninä sinä ja minä kuulumme yhteen vanhimmista ja suurimmista naisjärjestöistä maailmassa. Meitä on yli 7,1 miljoonaa sisarta eri puolilla maapalloa, ja meillä on side, joka voi olla iankaikkinen.

Apuyhdistys on enemmän kuin luokka sunnuntaisin. Kuten presidentti Faust opetti, se on jumalallisesti perustettu sisarkunta. Se on paikka, jossa saada oppia. Se on järjestö, jonka perussääntönä on toisista huolehtiminen, kuten tunnuslauseessamme ilmaistaan: ”Rakkaus ei koskaan katoa.”

”Apuyhdistyksen jäsenyys – – tarjoaa taivaallisesta kodistamme poissa ollessamme toisen kodin, jossa voimme olla yhteydessä muihin, joilla on samat uskonkäsitkset ja arvot.”³

Matkan varrella on ollut törmäyksiä ja haasteita. Jos teillä on ollut vähemmän mukava kokemus Apuyhdistyksessä, muistakaa, että me kaikki olemme oppimassa. Apuyhdistys on turvallinen paikka sisarille tuoda

esiin kysymyksiään ja paikka niille, jotka etsivät identiteettiä ja tarkoitusta. Se on paikka, joka auttaa meitä kukoistamaan yksilöllisesti ja kehittymään yhdessä.

Jos tunnette Apuyhdistyksen päämäärää koskevan päivitetyn lausunnon, niin tiedätte, että ”Apuyhdistys valmistaa osaltaan naisia iankaik-kisen elämän siunauksiin, kun he lisäävät uskoa taivaalliseen Isään sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa, [kun he] vahvistavat yksilöitä, perheitä ja koteja toimituksin ja liitoin ja [kun he] työskentelevät ykseydessä auttaakseen apua tarvitsevia”⁴.

Niinpä ensimmäiseksi me työskentelemme täytäksemme jumalalliset mahdollisuutemme. Sen toteuttaaksemme me ”yhdessä työtämme teemme” rakastaaksemme, iloitamme, siunataksemme ja auttaaksemme nimessä Vapahtajan.⁵ Me osallistumme pelastuksen työhön, johon kuuluu jäsenlähetytyö, käännynnäisten aktiivisena pitäminen, vähemmän aktiivisten jäsenten aktivointi, temppele- ja sukututkimustyö ja evankeliumin opettaminen⁶ – kaikki asioita, joita te jo teette.

Mistä aloitamme?

Missä ja kuinka me teemme tätä työtä? Kun kiedomme kätemme ujon sisaren harteille kirkossa, kun autamme nuorta naista, jolla on vaikeaa, kun teemme työtä lapsen ruokkimiseksi, vaatettamiseksi ja opettamiseksi päivittäin, kun kerromme naapurillemme siitä, mikä palautetussa evankeliumissa tekee meidät onnellisiksi, kun käymme temppeleissä meille hankalaan aikaan, kun teemme työtä kehittääksemme kykyjämme tavoitteenamme olla välineenä Herralle – kaikki tämä ja monet muut yksinkertaisen mutta merkityksellisen palvelemisen teot ovat osa pelastuksen työtä. Se on meidän työmme, ja se on tosiaankin laaja⁷, mutta se on tehtävissä, kun me jokainen teemme jotakin – ja jatkamme sitkeästi!

Kuten Emma Smith, Apuyhdistyksen ensimmäinen ylijohdaja, sanoi vuonna 1842: ”Me aiomme tehdä jotakin tavanomaisesta poikkeavaa.”⁸

Esimerkiksi eräs kiireinen nuori äiti Arizonassa Yhdysvalloissa mietti, mitä hän voisi tehdä auttaakseen naapurustoon juuri saapunutta pakolaisperhettä. Hän sai pian tietää, että hän voisi antaa heille muutamia tavaroita heidän tyhjiin asuntoonsa. Kun hän ja hänen lapsensa menivät perheen luo viemään näitä tavaroita, hän tajusi, ettei perheen äidillä ollut käsilaukkuja henkilökohtaisille tavaroilleen. Hän tiesi, että hänellä ja monilla hänen ystävillään oli ylimääräisiä käsilaukkuja, joten hän julkaisi pyynnön sosiaalisessa mediassa. Tuosta yksinkertaisesta alusta on kehkeytnyt varastorakennus, joka on täynnä paikkakunnalle saapuvien perheiden tarvitsemia tavaroita, ja se on myös luonut suloisen siteen näiden eri uskontokuntiin kuuluvien naisten välille.

Sisar Eliza R. Snow, Apuyhdistyksen toinen ylijohdaja, on todistanut Apuyhdistyksen siunauksista: ”Jos yksikin tyttäristä ja äideistä Israelissa tuntee itsensä vähänkään [rajoittuneeksi] nykyisessä vaikutuspiirissään, hän saa nyt hyvän tekemiseen runsaasti tilaisuuksia käyttää kaikkia voimiaan ja kykyjään, joita hänelle on niin anteliaasti suotu.”⁹

Mitä poikkeuksellista sinä siis aiot tehdä? Valitse jotakin, mikä sopii käytettävissäsi olevaan aikaan ja voimavaroihisi. ”Älä juokse nopeammin äläkä tee työtä enemmän kuin sinulle on annettu voimaa ja keinoja – – mutta ole uuttera” (OL 10:4). Teitpä sitten tässä vaiheessa elämääsi pelastuksen työtä suurimmaksi osaksi kotona tai ulottuipa vaikutuksesi yli maapallon tai jonnekin siltä väliltä, niin Herra on mieltynyt ponnisteluihisi, kun keskityt palvelemaan Jumalan lapsia ja kohdistat huomiosi iankaikkiseen tavoitteeseen palata Hänen luokseen uutena ja parempana versiona hengellisestä itsestäsi. Kuten vanhin Dieter F. Uchtdorf kahden toista apostolin koorumista ilmaisi niin ytimekkäästi: ”Korotus on meidän tavoitteemme. Opetuslapseus on meidän matkamme.”¹⁰

Kun kuljemme eteenpäin tällä opetuslapseuden matkallamme, päättyköön jokainen meistä ojentaa auttavan kätemme pienin ja yksinkertaisin keinoin, jotka siunaavat perhettämme ja muita poikkeuksellisin tavoin. Arvostakaamme suhteitamme tässä jumalallisesti suunnitellussa järjestössä ja oppikaamme tuntemaan Jeesus Kristus ja seuratkamme Häntä, sillä Hänen opetuksensa ja täydellinen esimerkkinsä johtavat meidät takaisin taivaallisen Isämme luo. ■

Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssissa 5. toukokuuta 2017 pidetystä puheesta.

VIITTEET

1. D. Todd Christofferson, ”Naisten moraalinen voima”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 29.
2. James E. Faust, ”Mitä merkitsee olla Jumalan tytär”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 123.
3. Ks. James E. Faust, ”Mitä merkitsee olla Jumalan tytär”, s. 121.
4. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 9.1.1.
5. ”Me sisaret yhdessä”, *MAP-lauluja*, 194.
6. Ks. *Käsikirja 2*, 5.1.
7. ”Me sisaret yhdessä”, *MAP-lauluja*, 194.
8. Ks. Emma Smith, julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 14.
9. Eliza R. Snow, julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 48.
10. Dieter F. Uchtdorf, ”Se toimii suurenmoisesti!”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 23.

On monia yksinkertaisia tekoja, joilla voimme auttaa ylentämään muita.

Sharon Eubank
ensimmäinen
neuvonantaja
Apuyhdistyk-
sen ylimmässä
johtokunnassa

J A HERRA KUTSUI KANSAANSA SIIONIKSI

Täyttäkäämme profeetallisen toimeksianto rakentaa Siionia – että meillä on yksi sydän ja yksi mieli, elämme vanhurskaudessa ja pyrimme siihen, ettei keskuudessamme ole köyhiä.

Toimittajan huomautus: Apuyhdistyksen ylimmän johtokunnan jäsen ja Latter-day Saint Charities -järjestön johtaja sisar Eubank kertoo tässä ainutlaatuisen näkemyksensä siitä, kuinka kirkon tarkoitus ja organisaatio voivat auttaa meitä työskentelemään yhdessä köyhyyden poistamiseksi yhteisöistämme ja sydämestämme.

Kun ihmiset käyvät tutustumassa kirkon humanitaariseen keskuukseen Salt Lake Cityssä, pyydän usein heitä lukemaan ääneen Joseph Smithin sanat, jotka ovat esillä aulassa: ”[Kirkon jäsenen] tulee ravita nälkäisiä, vaatetta alastomia, huolehtia leskestä, kuivata orvon kyynleet, lohduttaa ahdistettuja, missä hän heitä tapaa, olivatpa he tässä tai jossakin muussa kirkossa tai eivät missään kirkossa.”¹

Nuo sanat lausuttiin aikana, jolloin kirkko oli pahoissa veloissa, kirkon johtajat auttoivat käännyttäviä asettumaan uuteen maahan ja Nauvoon temppeleitä rakennettiin. Kuinka profeetta Joseph saattoi mitenkään miettiä köyhistä huolehtimista tässä kirkossa, saati missään muussa kirkossa? Kuitenkin, jopa noissa surkeissa oloissa, Joseph ymmärsi, että apua tarvitsevien huolehtimisen täytyy aina olla Herran liittokansalle keskeisen tärkeä asia.

Näkemys Siionista

Yksi ensimmäisistä tehtävistä, joihin Joseph ryhtyi perustettuaan kirkon huhtikuussa 1830, oli innoitetun raamatunkäännöksen aloittaminen. Olen usein miettinyt miksi. Miksi hän alkoi kääntää uudelleen Ensimmäistä Mooseksen kirjaa tässä ratkaisevassa vaiheessa kirkon historiaa? Se kirja oli jo erittäin hyvin tunnettu. Mutta tuo käännöstyö johti ennen pitkää Kallisarvoisen helmen Mooseksen kirjaan sekä arvokkaaseen tietoon, joka on opillisesti ratkaisevan tärkeää nykyajan kirkolle.

Nämä luvut toivat julki Mooseksen ja Henokin kokemukset, jotka ovat joillakin tavoin huomattavan samanlaisia kuin Josephin omat kokemukset. Herra kutsui jokaisen näistä profetoista tekemään tärkeää työtä. Herra näytti kullekin heistä luomistöitään, jotta he voisivat saada paremman näkemyksen omasta osastaan suunnitelmassa (ks. OL 76; Moos. 1; 7). Yhteenveto heidän kaikkia koskevasta tehtävästään voitaisiin ilmaista näin: **koota Israel papilliseksi kansaksi, rakentaa Siion ja valmistautua ottamaan vastaan Jeesus Kristus.**

Mutta kuinka sellainen asia toteutetaan? Henok antaa ytimekkään vastauksen: ”Ja Herra kutsui kansaansa Siioniksi, koska sillä oli *yksi sydän ja yksi mieli* ja se *asui vanhurskaudessa; eikä sen keskuudessa ollut köyhiä*” (Moos. 7:18, kursivointi lisätty).

Keskeinen osa kirkon tehtävää myöhempinä aikoina on poistaa köyhyys, jota on yhteisöissämme ja sydämissämme,

vakiinnuttaa yhtenäinen Siion ja valmistaa ihmisiä Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, paluuseen.

Auttamista Herran tavalla

Hallitukset ja järjestöt ovat kuluneen vuosisadan aikana käyttäneet miljardeja dollareja köyhyden poistamiseksi. Kaikesta hyvää tarkoittavasta työstä on silti suuri osa ollut tuloksetonta ja turhaa. Miksi? Koska se on tahattomasti luonut riippuvuutta mahdollisuuksien sijaan.

Herran tapa on vahvistaa sekä antajia että saajia, sallia ihmisten toimia omasta tahdostaan ja korottaa köyhät ”siten, että rikkaat alennetaan” (OL 104:16). Toisinaan nimitämme tätä *omavaraisuudeksi*, mutta oikeastaan se merkitsee jokaisessa henkilössä piilevän jumalallisen voiman vapautamista niin että hän ratkaisee Jumalan avulla omat ongelmansa, ja tämä mahdollistaa sen, että hän sitten vuorostaan palvelee muita.

Vanhoja ja uusia esimerkkejä

Joseph Smith palveli ilomielin muita Herran tavalla. James Leach ja hänen lankonsa olivat etsineet päiväkausia tuloksetta töitä Nauvoosta, joten he päättivät pyytää apua profectalta. James muisteli:

”Sanoin: ’Herra Smith, olisiko teillä mitään työtä, jota voisitte antaa meille molemmille, että voisimme saada vähän

elintarvikkeita?’ Hän katseli meitä iloisen näköisenä ja sanoi hyvin ystävällisesti: ’No, pojat, mitä te osaatte tehdä? – – Osaatteko kaivaa ojaa?’ Vastasin, että tekisimme siinä parhaamme.

– – Kun oja oli valmis, minä menin kertomaan hänelle, että se oli tehty. Hän tuli katsomaan sitä ja sanoi: ’En olisi itse pystynyt parempaan. Tulkaa nyt mukaani.’ Hän vei meidät takaisin kauppaansa ja käski meidän itse valita parhaan kinkun tai palan sianlihaa. Koska olin melko ujo, sanoin, että meistä olisi parempi, että hän itse antaisi meille vähän lihaa. Niinpä hän valitsi kaksi suurinta ja parasta lihanpalaa ja säkillisen jauhoja meille kummallekin ja kysyi meiltä, kelpaisivatko ne. Sanoimme hänelle, että olimme halukkaat tekemään enemmänkin työtä niiden eteen, mutta hän sanoi: ’Jos te olette tyytyväisiä, pojat, niin olen minäkin.’

Kiitimme häntä ystävällisesti ja lähdimme kotiin riemuiten Jumalamme profectan hyväsydämyydestä.”²

Nykyajan esimerkki samasta herkästä tasapainosta anteliaisuuden ja omavaraisuuden välillä ilmeni vuonna 2013, kun taifuuni Haiyan pyyhkäisi Filippiinien keskiosan yli, jolloin yli miljoona kotia vaurioitui tai tuhoutui. Sen sijaan että kirkko olisi antanut apua summittaisesti, mikä voisi johtaa riippuvuuteen ja haaskaukseen, se sovelsi omavaraisuuden periaatteita auttaakseen alueen asukkaita oppimaan jälleenrakennuksessa tarvittavia taitoja. Asuntoja varten hankittiin rakennustarvikkeita, ja paikalliset kirkon johtohenkilöt tekivät sopimuksia rakentamista ohjaavien henkilöiden kanssa. Ne, jotka tarvitsivat asuntoa, saivat työkaluja, rakennustarvikkeita ja koulutusta antaessaan työpanoksensa omien asuntojensa rakentamiseksi. He auttoivat naapureitaan tekemään samoin.

Lopuksi jokainen osallistuja sai ammatillisen todistuksen, joka oli osoituksena hänen hiljattain oppimistaan taidoista ja pätevyydestä hyvään työpaikkaan. Tämä yhdistelmä apua ja paikan päällä annettavaa koulutusta tuotti paitsi asuntoja myös kyvykkyyttä. Siinä tehtiin enemmän kuin vain rakennettiin uudelleen asuntoja – siinä rakennettiin uudelleen ihmisten luottamus itseensä.³

Pienillä lahjoituksilla on merkitystä

Meidän ei tarvitse olla varakkaita auttaaksemme. Eräs nuori mies kirjoitti kokemuksestaan Joseph Smithin kanssa: ”Olin Josephin talolla – –, ja muutamia mihiä istui aidalla. Joseph tuli ulos puhumaan meidän kaikkien kanssa. Melko pian eräs mies tuli ja sanoi, että jonkin matkan päässä kaupungista asuvan köyhän veljen talo oli edellisenä yönä poltettu maan tasalle. Lähes kaikki miehet sanoivat tuntevansa sääliä miestä kohtaan. Joseph työnsi kätensä taskuun, otti esiin viisi dollaria ja sanoi: ’Säälin sitä veljeä viiden dollarin edestä. Kuinka paljon te muut säälitte häntä?’”⁴

Tapasin äskettäin maaseudulta kotoisin olevan kymmenvuotiaan pojan, joka käytti omaa vaatimatonta rahasummaansa ostaakseen etusetelin, jolla

saisi poliorokotuksen lapselle. Poika oli lukenut lapsista, jotka polio halvaannutti, eikä hän halunnut muiden kärsivän tästä sairaudesta. Minua hämmästytti, kuinka paljon hän oli tutkinut asiaa ja kuinka ajattelevaisesti hän halusi käyttää pienen lahjoituksensa.

Selvästikin meillä jokaisella on jotakin annettavaa olosuhteistamme riippumatta, eikä lahjoituksemme todellista merkitystä voi mitata pelkästään sen rahallisen arvon mukaan.

Yhteen liittyneiden sydänten voima

Jos suhtaudumme vakavasti liittoihimme, niin me jokainen pyrimme siihen, että meillä on yksi sydän ja yksi mieli, että elämme vanhurskaudessa ja ettei keskuudessamme ole köyhiä. Tämä halu liittää meidän sydämemme yhteen ja vähentää osaltaan epäoikeudenmukaisuutta maailmassa. Mutta vielä enemmän voimaa on siinä, että liittokansa yhdistää ponnistelunsa: perheet, koorumit, Apuyhdistys, Nuorten Naisten luokat ja vaarnat voivat järjestäytyä huolehtimaan tietyistä tarpeista yhteisössään ja vaikuttaa siten suunnattomasti.

Kirkon humanitaarinen järjestö Latter-Day Saint Charities yhdistää monia pieniä ponnisteluja auttaakseen ihmisiä hätätilanteissa ympäri maailman.⁵ Kirkon jäsenet lahjoittavat runsaasti aikaa, rahaa ja asiantuntemusta. Useimmat näistä lahjoituksista ovat vaatimattomia: pieni rahasumma tai muutama tunti vapaaehtoistyötä. Tästä muodostuu nykyajan vastine lesken rovolle (ks. Mark. 12:41–44). Nämä näennäisen vähäiset lahjoitukset osoittavat maailmalle, mitä lesket ja maanviljelijät ja kymmenvuotiaat pojat voivat tehdä, kun he yhdistävät voimavaransa ja sitten pyytävät Herraa lisäämään siihen oman osansa (ks. 1. Kor. 3:6).

Olemme edistyneet kirkon alkuajoista lähtien valtavasti rakentaessamme olosuhteita Siionia varten, mutta vielä on paljon tehtävää. Jumala siunatkoon meitä jokaista niin, että etsisimme avun tarpeessa olevia ja tekisimme voitavamme helpottaaksemme heidän kuormiaan ja vahvistaaksemme heidän kykyjään. Ja Herra siunatkoon myös kirkkoaan niin, että se yhdistäisi ja voimistaisi jäsentensä yksilölliset ponnistelut ja siten täyttäisi profeettallisen toimeksiannon rakentaa Siion – olla yhtä sydämeltä ja mieleltä, asua vanhurskaudessa ja pyrkiä siihen, ettei keskuudessamme ole köyhiä – kunnes Vapahtaja tulee jälleen. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 445.
2. James Leach, artikkelissa ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 1. maaliskuuta 1892, s. 152–153; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 444.
3. Ks. ”Mormon Volunteers Building Homes for Typhoon Haiyan Victims”, 21. helmikuuta 2014, newsroom.churchofjesuschrist.org.
4. Andrew J. Workman, artikkelissa ”Recollections of the Prophet Joseph Smith”, *Juvenile Instructor*, 15. lokakuuta 1892, s. 641; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 481.
5. Ks. latterdaysaintcharities.org.

Ubonin seurakunta pystyy siihen!

Seurakuntamme jäsenet eivät olleet juuri koskaan kaikki yhdessä – edes kirkossa. Mitä voisimme tehdä tuodaksemme kaikki yhteen?

Akanit Sapprasert

Monilla jäsenillä täällä Thaimaassa on vaikeuksia tulla kirkkoon kokousten kanssa päällekkäin osuvien koulun tilaisuuksien, huonon sään (useimmat jäsenistämme kulkevat moottoripyörällä) ja pitkien välimatkojen takia. Jäsenillä Ubonin seurakunnassa, johon kuulun, on kaikkia näitä haasteita ja muitakin, mikä vaikeuttaa kirkossa käymistä.

Eräänä sunnuntaina mietin, kuinka voisimme auttaa jäseniä ymmärtämään, mitä siunauksia koituu siitä, että osoitamme uskoa palvelemalla Jumalaa yhdessä useammin. Mieleeni tuli ajatus: ”Mitä jos valitsimme yhden sunnuntain, jolloin keskitymme saamaan jokaisen jäsenen sinä päivänä kirkkoon?” Jos pystyisimme saamaan kaikki tulemaan kirkkoon samana päivänä, jäsenet voisivat todellakin nähdä ja tuntea seurakunnan voiman.

Seurakunnan muut johtohenkilöt ja jäsenet pitivät ajatuksesta ja liittyivät mukaan suunnittelemaan tapahtumaa. Sovimme päivämääräksi 17. kesäkuuta 2018 – sunnuntain, joka olisi lähinnä Ubonin vaaran perustamisen vuosipäivää – ja aloimme lähettellä viestejä asiasta sosiaalisen median kautta. Annoimme tapahtumalle nimen ”Tullaan kirkkoon samana sunnuntaina! Sakramenttikokoukseen 200 läsnäolijaa – Ubonin seurakunta pystyy siihen.”

Käytännöllisesti katsoen koko seurakunta oli mukana kannustamassa toinen toistaan tulemaan. Kaikki lähettelivät viestejä koettaen saada muita tulemaan tapahtumaan. Jäsenet kutsuivat myös aktiivisuuteen palaavia jäseniä ja ystäviä, jotka eivät olleet jäseniä. Ja hyvin monet vastasivat myöntävästi!

Käsitimme, että tämä oli enemmän kuin vain hauska tapahtuma, jossa nähtäisiin, kuinka monet tulisivat. Halusimme sen olevan erityinen hengellinen kokemus, joka innostaisi osaltaan jäseniä pitämään sakramenttikokoukseen osallistumista tärkeänä. Niinpä tapahtumaa edeltävinä kuukausina piisapakunta kannusti ihmisiä välttämään kaikkia toimintoja, jotka saattaisivat vähentää sakramentin tai Herran palvelemisen tärkeyttä.

Teimme jopa kirjanmerkkejä, jotka auttaisivat ihmisiä muistamaan tapahtuman ja Hengen, jonka tiesimme olevan läsnä tapahtumassa, koska kaikki tekivät parhaansa osallistuakseen. Kirjanmerkissä oli tapahtuman nimi ja myös pyhien kirjoitusten kohta: ”Kuulkaa! – Olette jumalia, kaikki tyynni Korkeimman poikia.” (Ps. 82:6.) Valitsimme tämän pyhien kirjoitusten kohdan, koska halusimme kaikkien ymmärtävän, että he ovat Jumalan lapsia ja heillä on mahdollisuus olla Hänen kaltaisiaan.

Jäsenet joutuivat tekemään suunnitelmia pitkän aikaa pystyäkseen kaikki osallistumaan sovittuna

päivänä. Viimein tuli tuo päivä. Mutta niin tulivat esteetkin. Edellisenä iltana satoi rankasti, ja sade jatkui koko yön. Joillakin jäsenillä oli toinenkin este, kun eräs tärkeä koulun tilaisuus järjestettiin samaan aikaan kuin kirkon kokoukset.

Pyysimme kaikkia rukoilemaan, että nämä esteet poistettaisiin tai voitettaisiin. Sunnuntaina suunnilleen aamuseitsemältä sade lakkasi. Ja kun saavuimme kirkkoon, siellä olivat ne perheet, joiden piti mennä koulun tilaisuuteen. Kun kysyimme heiltä siitä toisesta tilaisuudesta, he sanoivat: ”Meidän pitää tulla ensin sakramenttikokoukseen.” Se oli minulle suuri todistus Herran sakramentin tärkeydestä.

Jäsenet toivat kokoukseen paljon ystäviä ja naapureita. Yksi seurakunnan sisar toi kahdeksan ystävää, jotka eivät olleet koskaan aiemmin käyneet kirkossa! Kun kirkkoon tuli yhä lisää ihmisiä,

meidän piti avata käyttöön lisätilat. Sakramenttikokouksen osallistujamäärä oli 215! Koko kokouksen ajan saatoin tuntea, että Pyhä Henki oli meidän kanssamme ja että Jumala auttoi meitä onnistumaan tässä pyrkimyksessä.

Tämän ihmeellisen sunnuntain jälkeen niiden ihmisten lukumäärä, jotka osallistuvat sakramenttikokoukseen säännöllisesti, on kasvanut. Heidän joukossaan on kolme Melkisedekin pappeuden haltijaa, jotka alkoivat käydä perheensä kanssa kirkossa säännöllisesti. Seuraavassa kuussa yhden perheen kaksi lasta jopa kastettiin ja konfirmoitiin.

Vaarnamme johtohenkilöt näkivät, miten hyvä kokemus tämä oli seurakunnallemme, ja he päättivät järjestää samanlaisen tapahtuman. Vaarnan tapahtumaa varten vaarnan jäsenet sitoutuivat kukin osallistumaan oman seurakuntansa kokouksiin samana sunnuntaina. Tämäkin tapahtuma onnistui hienosti kaikkialla vaarnan alueella – tiedän yhden vaarnamme seurakunnan, jonka kokouksiin osallistui 208 ihmistä! Olen hyvin kiitollinen siunauksista, joita minä olen saanut ja joita seurakuntamme ja vaarnamme ovat saaneet näiden tapahtumien ansiosta, ja siitä Hengestä, jota olemme tunteneet valmistautuessamme ja osallistuessamme niihin. ■

Kirjoittaja asuu Isanissa Thaimaassa.

Huono sää, pitkät välimatkat ja koulujen aikataulut estävät monia thaimaalaisia jäseniä käymästä kirkossa, joten Ubonin seurakunta päätti asettaa päivämäärän ja kannustaa mahdollisimman monia ihmisiä osallistumaan.

”Epämukavan totta”

Palveleminen lähetystyössä kirkon historiallisilla paikoilla New Yorkissa ja Pennsylvaniassa Yhdysvalloissa tarjoaa ainutlaatuisia tilaisuuksia kertoa Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Me teemme käännytystyötä, opetamme ja kastamme kuten muutkin lähetysseurajat, mutta meillä on myös suurenmoinen tehtävä opettaa niistä pyhistä tapahtumista, joita tapahtui näissä paikoissa.

Me palvelemme Smithin perheen maatilalla, Mormonin kirjan julkaisupaikalla, Kumorankukkulan vierailukeskuksessa sekä Peter ja Mary Whitmerin maatilalla. Viemme vieraita näille pyhille paikoille ja autamme heitä tutustumaan paremmin palautukseen liittyvään historiaan ja tapahtumiin.

Kerran toverini ja minä veimme nuoren irlantilaisperheen kieroiksi Smithin perheen maatilalle. He olivat olleet kirkon jäseniä vasta kaksi vuotta.

Kun seisoiimme hirsitalossa, joka on rakennettu samanlaiseksi kuin se, jossa Joseph Smith ja hänen perheensä

asuivat keväällä 1820, toverini ja minä kerroimme niistä tärkeistä tapahtumista Josephin lapsuudessa, jotka johtivat siihen, että hän meni metsikköön rukoilemaan tietääkseen, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä. Kerroimme heille Josephin kokemuksesta, kun taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ilmestyivät hänelle ja vastasivat hänen rukoukseensa. Sitten kysyimme heiltä, miltä heistä oli tuntunut, kun he olivat ensi kerran kuulleet Joseph Smithistä ja hänen ensimmäisestä näystään.

Odotin heidän ilmaisevan samoja tuntemuksia kuin useimmat ihmiset – että he olivat tunteneet palon sydämässään tai että he tiesivät, että sen täytyy olla totta, koska heidän tuntemansa Henki oli kerta kaikkiaan voimallinen. Sen sijaan he sanoivat tunteneensa, että se oli ”epämukavan totta”. Se sai meidät vaikenemaan hetkeksi. Me pyysimme heitä selittämään, mitä he tarkoittivat.

He kertoivat meille, että asiat olivat olleet hyvin heidän kohdallaan ennen

kuin he kuuluivat evankeliumista, ja ajatus vaivattoman ja rennon elämäntavan muuttamisesta tuntui heistä epämukavalta. Mutta kun he saivat hengellisen vahvistuksen siitä, että evankeliumi on totta, he tiesivät, että heidän täytyi tehdä muutos elämäntavassaan.

Heidän kiinnostava ja vilpittömä todistuksensa teki meihin vaikutuksen. Koska heillä todellakin oli todistus Joseph Smithistä ja Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista, he olivat halukkaita tekemään epämukavia muutoksia elämässään ja liittymään kirkkoon. He tekivät niin, koska he tiesivät, että nuo muutokset olisivat paras asia heidän perheensä kannalta!

Minä kerrassaan rakastin lähetystyötäni. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, etteivätkö paikat, joissa palvelin, ole kaikki pyhiä. Kaikki, minkä sanomme tapahtuneen täällä, todella tapahtui. Se on ihme. ■

Taylor Crofts, Wyoming, USA

He tunsivat ensimmäisen näyn olevan ”epämukavan totta”. Me pyysimme heitä selittämään, mitä he tarkoittivat.

Minusta tuli jälleen 14-vuotias

Olessani työmatkalla Rochesterissa New Yorkissa Yhdysvalloissa päätin ajaa lyhyen matkan kirkon historiallisille paikoille Palmyraan, noin 40 kilometrin päähän. Halusin etenkin nähdä pyhän lehdon.

Tuolloin minulla oli vaikeaa, koska olin turhautunut sekä töissä että kotona, ja kaipasin omaa pyhää kokemusta, joka vahvistaisi minulle jollakin majesteettisella tavalla, että taivaallinen Isä oli minusta tietoinen.

Tämä oli vuosia ennen kuin Kumorankukkulun vierailukeskus ja Palmyran temppeli rakennettiin. Pysäköin lähelle Smithin perheen kotia, nousin autosta ja seurasin kylttejä pyhään lehtoon. Rukous sydämessäni kävelin polkua pitkin puiden keskellä. Kävellessäni mietiskelin ja jopa polvistuin rukoilemaan. Tunsin rauhaa, mutta en nähnyt valopatsasta enkä tuntenut mitään ylitsevuotavaa. Huoleni ja murheeni painoivat yhä mieltäni.

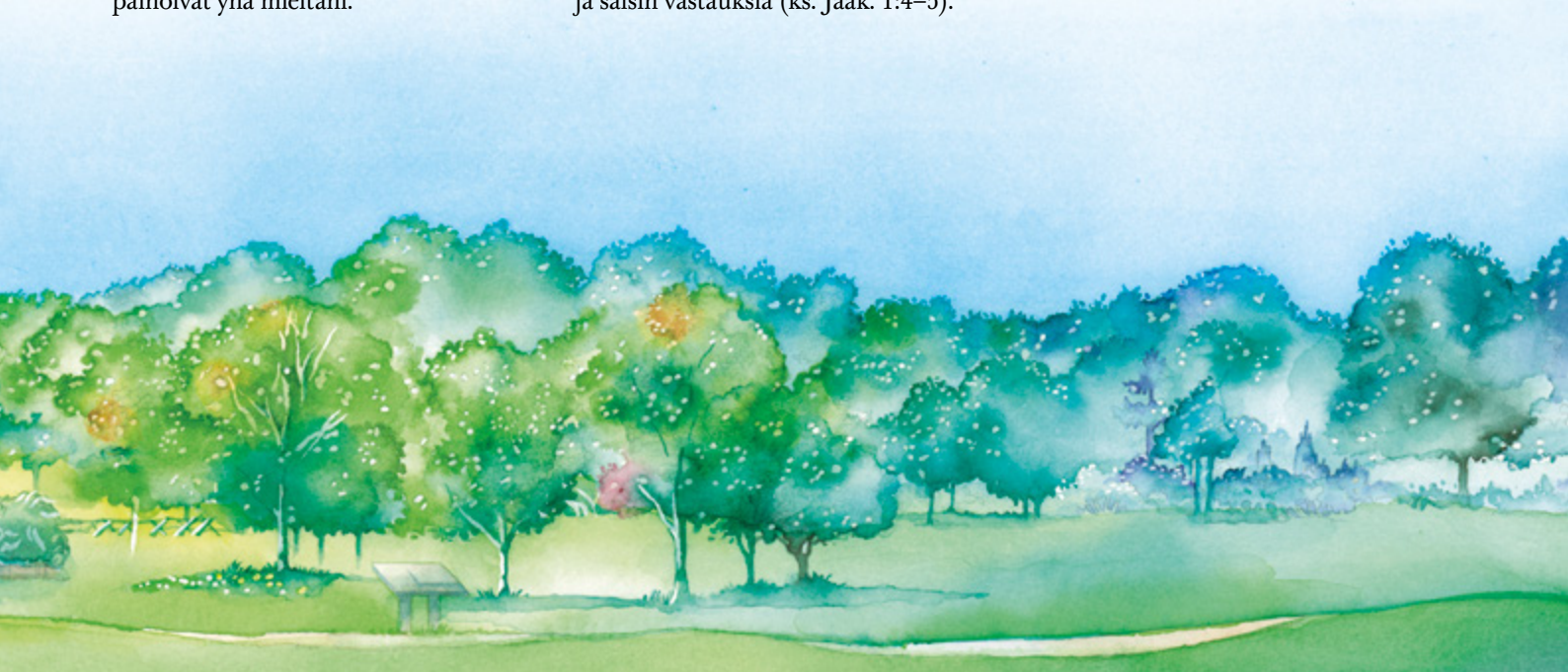
Hieman pettyneenä suuntasin kulkuni hirsitaloon, joka oli rakennettu Smithin perheen talon näköismalliksi. Kuvittelin heidät siellä tekemässä työtä, lukemassa pyhiä kirjoituksia ja rukoilemassa. Kävin yläkerran huoneessa ja keittiössä, jossa on tiilitakka, puupöytä ja -tuolit, lankkulattiat ja yksinkertaiset kalusteet. Mieleeni juolahti ajatus, että juuri tällaisessa kodissa 14-vuotias poika oli elänyt, kun hän täynnä kysymyksiä päätti mennä kysymään Jumalalta.

Kun seisoin kynnyksellä valmiina lähtemään, käänsin katseeni kohti pyhää lehtoa. Tiesin, että Joseph Smith oli mennyt läheiseen metsään, rukoillut ja nähnyt Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen. Äkkiä minut valtasi myötätunto Josephia kohtaan. Aivan kuin minä olisin tuntenut, mitä Joseph oli tuntenut ennen rukousta. Minulta puuttui viisautta, mutta tiesin, että voisin pyytää Jumalalta ja saisin vastauksia (ks. Jaak. 1:4–5).

Muistin, kuinka teini-ikäisenä olin rukoillut uskoen ja sitten tuntenut rauhaa ja varmuutta. Tunsin saman toivon ja rakkauden täyttävän sydämeni. Oli kuin olisin ollut jälleen 14-vuotias.

Painoin pääni äänettömään kiitosrukoukseen. Olin saanut vastaukseni. Taivaallinen Isä *oli* tietoinen minusta. Ja jos edelleenkin turvaisin Häneen, Hän vastaisi tulevaisuudessakin. ■

Richard M. Romney, kirkon lehdet

Uskon saareni

Kun olin lapsi Robinson Crusoen saarella, joka sijaitsee noin 670 kilometrin päässä Chilen rannikosta, vanhempani opettivat sisaruksilleni ja minulle uskoa ja sisukkuutta.

Yhden ikimuistoisista opetuksistaan he antoivat eräänä rankkasateisena sunnuntaina. Vanhempani tiesivät, että he olivat tehneet sitoumuksen Herran kanssa – heidän täytyi mennä kirkkoon. Sateenvarjomme olivat rikki, joten meillä oli vain takit ja saappaat suojelemassa meitä myrskyltä. Äiti sai ajatuksen suojata meidät muovisilla jätäsäkeillä. Meitä ei hävettänyt olla ainoita ihmisiä, jotka kävelivät kadulla sateessa. Tiesimme tekevämme sitä, mitä Herra halusi meidän tekevän.

Kun saavuimme rakennukseen, jota käytettiin kappelina, tajusimme olevamme ainoat, jotka olisivat paikalla sinä päivänä. Monet sunnuntait olivat sellaisia. Isäni palveli seurakunnanjohtajana ja johti usein kokouksia, joihin osallistui vain lapsia ja muutama Apuyhdistyksen sisar. Hän oli myös se, joka siunasi ja jakoi sakramentin.

Kaipaamme noita päiviä, jolloin kävimme kirkossa perheenä. Kirkon laulujen laulaminen yhdessä ja taivaallisesta Isästämme ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta oppiminen pysyvät rakkaana muistona. Sydämeni on yhä Robinson

Crusoen saarella. Kaikki lapsuusmuistoni, myös vanhemmitani saamani evankeliumin opetukset, minä sain siellä.

Koska saarella oli vain muutama kirkon jäsen, meillä ei ollut niitä ohjelmia tai voimavaroja, joista monet jäsenet nauttivat. Mutta vanhempani opettivat meitä käymään kirkossa, rukoilemaan ja lukemaan pyhiä kirjoituksia. Sain voimaa ja ohjausta, kun luin pyhiä kirjoituksia ja koin henkilökohtaisen ilmoituksen hetkiä. Muistan erityisesti yhden sunnuntain, jolloin sain vahvistuksen, että minun tulee palvella lähetystyössä.

Kun opiskelin korkeakoulussa Viña del Marissa Chillessä, muistin, että vanhempani kävelivät kanssani kirkkoon aurin-gonpaisteessa, sateessa, raekuurossa ja tuulessa. Joka sunnuntai tämä muisto sai minut nousemaan sängystä, valmistautumaan ja lähtemään kirkkoon – siitä riippumatta, mitä ulkona tapahtui.

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on ollut elämäni keskipiste lapsena, lähetysaarnajana ja tällä hetkellä vaimona ja äitinä. Kun minulla nyt on oma perhe, mieheni ja minä jätämme lapsillemme perinnöksi vanhempieni uskollisen esimerkin. ■

Belén Aros, Coquimbo, Chile

Meitä ei hävettänyt olla ainoita ihmisiä, jotka kävelivät kadulla sateessa. Tiesimme tekevämme sitä, mitä Herra halusi meidän tekevän.

Pitäisikö meidän ottaa tehtävä vastaan?

Koska olimme taaperon ja vastasyntyneen vanhemmat, meillä oli vaikeuksia hoitaa kirkon tehtäviä. Kun sitten mieheni kutsuttiin palvelemaan piispana nuorten naimattomien aikuisten opiskelijaseurakunnassa, epävarmuus täytti meidät molemmat.

Mieleemme tulvi kysymyksiä siitä, kykenisimmekö hoitamaan kaiken, kun sellainen vastuu tulisi vielä muun lisäksi. Saimme tietää muutama päivä kutsun esittämisen jälkeen, että odotin kolmatta lastamme. Terveysongelmieni vuoksi aiemmat raskaudet olivat olleet vaikeita. Kun keskustelimme siitä, mitä odottaa muutaman seuraavan kuukauden kuluessa, jos mieheni ottaisi tehtävän vastaan, emme tienneet, mitä tehdä. Aloimme rukoilla hartaasti lohtua ja johdatusta.

Yhdessä vaiheessa mieheni mietti, pitäisikö hänen selittää tilanteemme

vaarnanjohtajalle ja kieltäytyä kutsusta. Siinä oli mielestämme eniten järkeä, mutta kun rukoilimme ja paastosimme, mieleemme muistui presidentti Thomas S. Monsonin (1927–2018) sanat: ”Kun me olemme Herran asialla, meillä on oikeus Herran apuun” (”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 46).

Sydämemme sai lohtua ja huolemmet helpottuivat. Saimme varmuuden, ettei

tämä kutsu tullut vaarnanjohtajalta. Se tuli Herralta, ja Hän tiesi ennen kuin me tiesimme, että olin raskaana silloin kun kutsu esitettiin. Hän voisi tehdä enemmän perheemme hyväksi kuin mieheni voisi tehdä yksin, jos hän jättäisi ottamatta vastaan tämän kutsun.

Usko sydämessämme mieheni hyväksyi kutsun, ja me otimme jokaisen päivän vastaan sellaisena kuin se tuli. Kolmas raskauteni osoittautui suureksi ihmeeksi, ja poikamme syntyi terveenä ja vahvana. Vuodet, jotka kävin kotiseurakunnassamme lastemme kanssa, auttoivat meitä kasvamaan tiiviimmin yhteen sekä perheenä että myös seurakuntalaisina. Mieheni uurastaessa ahkerasti tehtävässään minä opin kääntymään seurakuntaperheeni puoleen saadakseni apua lastemme kanssa.

Mieheni ja minä olemme kiitollisia monille uskollisille pyhille, ja mikä tärkeintä, taivaalliselle Isällemme, että Hän auttoi meitä pyrkiessämme tasapainottamaan työn, perheen ja palvelemisen kirkossa. ■

Norma-Jean Livai, Havaiji, USA

Kuinka Saatana yrittää pettää meitä?

Nefi varoitti meitä kol-
mesta Paholaisen petol-
lisesta menetelmästä.

1. VIHA SITÄ VASTAAN, MIKÄ ON HYVÄÄ (ks. 2. Nefi 28:20)

Kuinka Saatana saa ihmiset *vihastu-*
maan hyvistä asioista?

Tässä on joitakin hyviä asioita, joita kohtaan Saatana
yrittää saada ihmiset tuntemaan **vihaa**:

- perinteinen avioliitto ja perhe
- ystävällisyys ja myötätunto kaikkia kohtaan –
myös niitä, jotka ovat erilaisia
kuin sinä itse
- järjestäytyneet uskonto.

2. HELPPOUS JA VÄLINPITÄMÄTTÖMYYS (ks. 2. Nefi 28:21)

Kuinka Saatana saa
ihmiset olemaan niin *tyy-*
tyväisiä, että he *lakkaavat*
välittämästä taistelusta
pahaa vastaan tai *lakkaavat*
yrittämästä kasvaa
hengellisesti?

Tässä on joitakin valheita, joita Paholai-
nen saattaa kertoa meille saadakseen meistä
välinpitämättömiä.

- Vain sillä on väliä, että nauttii elämästä
ja saa mukavia tavaroita.
- Minkä tahansa epämukavan tai
vaivalloisen täytyy olla pahaa,
joten välttä sitä.
- Niin kauan kuin elämä
näyttää sujuvan hyvin,
muulla ei ole
merkitystä.

Kuinka Saatana saa ihmiset *lakkaa-*
maan uskomasta, että *pahuus on todellista* ja että
Jumala tuomitsee meidät?

Tässä on joitakin valheita, joita Saatana
kertoo meille saadakseen meidät vakuut-
tuneiksi siitä, että **pahaa ei ole** ja että
seurauksia ei ole.

- Tämä elämä on kaikki, mitä on,
joten elä täysillä.
- Jos jokin tuntuu hyvältä, tee sitä.
- Katso ympärillesi. Jumalatto-
mia ei rangaista. Miksi siis
et voisi pitää hauskaa
niin kuin he?

3. EI PAHOLAISTA, EI PAHAA, EI SEURAUKSIA (ks. 2. Nefi 28:22)

PETOKSEN VÄLTÄMINEN

Voisit kerrata presidentti
Dallin H. Oaksin lokakuussa
2004 pitämän yleiskon-
ferenssipuheen "Älkää
eksykö", jossa on hänen
neuvojaan siitä, kuinka
voi välttyä joutumasta
petetyksi.

2. Nefi 31–33

(2.–8. MAALISKUUTA)

Me palaamme taivaallisen Isän luo tekemällä liittoja Hänen kanssaan ja pitämällä ne. Jeesus Kristus näytti meille tien tätä liittopolkua pitkin, ja me saamme iankaikkisen elämän noudattamalla Hänen esimerkkiään.

KESKUSTELUA

Missä kohdassa sinä olet liittopolulla? Mitä sinun täytyy tehdä, jotta jatkaisit edistymistä?

”Kaikille kirkon jäsenille sanon – pysykää liittopolulla. Teidän sitoumuksenne seurata Vapahtajaa tekemällä Hänen kanssaan liittoja ja sitten pitämällä ne liitot avaa mahdollisuuden jokaiseen hengelliseen siunaukseen ja etuoikeuteen, joka on miesten, naisten ja lasten saatavilla kaikkialla.”

Presidentti Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.

Mikä on tie iankaikkiseen elämään?

Profeetta Jaakob opetti, että juutalaisten hengellinen sokeus johtui siitä, että he ”katsoivat ohi maalin” (MK Jaak. 4:14). Kuinka voimme välttyä katsomasta ohi maalin?

Mikä on maali?

”Jotkut sokaistuvat, koska he ’katsovat ohi maalin’ (MK Jaak. 4:14), kun maali on Kristus.”

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista, ”Jesus of Nazareth, Savior and King”, *Ensign*, toukokuu 1976, s. 26.

Kuinka voimme välttyä ”katsomasta ohi maalin”?

Mitä tarkoittaa se, että katsoo ohi maalin?

Jos jousiammunnassa haluaa osua maalitauluun, täytyy tähdätä siihen. Jos katsoo ohi maalitaulun, ei osu siihen. Se on kenties yksi syy siihen, että sana *synti* Uudessa testamentissa on peräisin kreikankielisestä sanasta *hamartia*, joka tarkoittaa ”ohi maalin”. Mitä olivat jakeessa MK Jaak. 4:14 mainitut juutalaisten synnit?

Kuinka me osumme maaliin?

”Jos ensisijaiset huomiomme, ajatuksemme ja pyrkimyksemme kohdistuvat siihen, että kasvatamme rakkauttamme kaikkivaltiaaseen Jumalaan ja käännämme sydämemme muiden puoleen, niin me voimme tietää löytäneemme oikean maalitaulun ja tähtäävämmme sen keskipisteeseen – Jeesuksen Kristuksen todelliseksi opetuslapsiksi tulemiseen.”

Vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista, ”Tähdätkää keskikohtaan”, *Liahona*, tammikuu 2017, s. 5.

Mitä me voimme oppia oliivipuuvvertauksesta?

LEIKKAAMINEN poistaa puusta kuolleet oksat ja huonot hedelmät. Isäntä leikkasi kuolleet oksat ja heitti ne tuleen (ks. MK Jaak. 5:9). Kuinka Herra auttaa meitä ”leikkaamaan” elämästämme syntejä ja heikkouksia?

MAAN KÄÄNTÄMISEEN sisältyy kasvua vaikeuttavien tekijöiden, kuten rikkaruohojen, raivaaminen puun ympäriltä. Maan kääntäminen varmistaa, ettei mikään estä puun kykyä kasvaa. Mitkä asiat estävät meitä kasvamasta hengellisesti?

RAVITSEMINEN pitää puun terveenä antamalla sille kivennäisaineita ja muita ravinteita. Puiden tavoin henkemmekin tarvitsee ravintoa. Kuinka me voimme ravita henkeämme?

Vertauksessa oliivipuusta viinitarhan isäntä huomaa oliivipuunsa olevan lahoamassa ja sanoo: ”Minä leikkaan [puun] ja käänän maata sen ympäriltä ja ravitsen sitä” (MK Jaak. 5:4).

Tämän vertauksen mitta on isäntä ja hänen palvelijansa käyvät viinitarhassa monta kertaa (ks. MK Jaak. 5:15–18, 29–32, 37–42). Jokaisella kerralla toistuu leikkaamisen, maan kääntämisen ja ravitsemisen tapahtumasarja.

Viinitarhan isäntä on vertauskuva Jeesuksesta Kristuksesta. Puu ja sen oksat kuvaavat Hänen kansaansa. Tämä vertaus on paljon muutakin kuin kertomus puista ja niiden hedelmistä. Se on voimallinen todiste Jumalan osallisuudesta lastensa elämässä sekä Vapahtajan tehtävästä ja Hänen rakkaudesta koko ihmiskuntaa kohtaan.

KESKUSTELUA

Vertauksen oliivipuusta kirjoitti alun perin pronssilevyille profeetta Senos. Mistähän syystä Jaakob omisti niin suuren osan omasta aikakirjastaan toisen profeetan sanoille?

”Kun **TEEMME LIITON ANTAA KAIKEN**, mitä olemme, meistä voi **TULLA ENEMMÄN** kuin mitä olemme.”

Vanhin Gerrit W. Gong kahdentoista apostolin koorumista, ”Liittoon kuuluminen”, s. 80, kursivointi lisätty.

Tarpeemme rakastaa ja palvella

”Me kaikki tiedämme, missä voimme toimia paremmin. Meidän ei tarvitse muistuttaa toisiamme siitä toistuvasti, mutta meidän tarvitsee rakastaa ja palvella toisiamme sekä niin tehdessämme luoda ilmapiiri halukkuudelle muuttua.”

Vanhin Hans T. Boom seitsemänkymmenen koorumista, ”Tiedämme, rakastamme ja kasvamme”, s. 105.

NEUVOJA PRESIDENTTI NELSONILTA

Yleiskonferenssissa presidentti Russell M. Nelson antoi myöhempien aikojen pyhille tärkeitä neuvoja.

Hän kannusti nuoria seuraavasti:

- “[Tulkaa] kelvolliseksi saamaan rajatun käytön [temppeleisuositus]” (“Päätössanat”, s. 121).
- Muistakaa hänen kutsunsa väräytyä ”Herran nuorisopataljoonaan” Israelin kokoamiseksi (“Todistajat, Aaronin pappeuden koorumit ja Nuorten Naisten luokat”, s. 39).

Hän neuvoi sisaria näin:

- “[Pyrkikää] ymmärtämään, mitä Herra haluaisi teidän tietävän ja tekevän”, ja “[tutkikaa] rukoillen Opin ja liittojen lukua 25 ja [ottakaa] selville, mitä Pyhä Henki opettaa *teille*”.
- “[Siirtäkää] huomionne pois maailmallisista häiriötekijöistä” ja “[aloittakaa tämä elinikäinen kehityskulku], jossa pyhitätte elämänne Herralle”.
- Opettakaa Jeesuksen Kristuksen oppia ja antakaa “[panoksenne] perhe-, seurakunta- ja vaarnaneuvostoissa”.
- Palvelkaa, rukoilkaa, paastotkaa, tutkikaa pyhiä kirjoituksia, palvelkaa temppeleissä ja tehkää sukututkimustyötä, sillä ne kaikki ”avaavat teille taivaat”.
- Tutkikaa ”rukoillen *kaikkia* totuuksia, joita löydätte

pappeuden voimasta”, alkaen Opin ja liittojen luvuista 84 ja 107. (Ks. ”Hengellisiä aarteita”, s. 77, 79.)

Hän kannusti kaikkia kirkon jäseniä valmistautumaan huhtikuun 2020 yleiskonferenssiin seuraavasti:

- Lukekaamme Joseph Smithin kertomus ensimmäisestä näystä.
- Pohtikaamme, kuinka Mormonin kirja ja ensimmäisen näyn jälkeiset tapahtumat ovat vaikuttaneet meihin ja rakkaimpiimme.
- Tehkäämme uusista Mormonin kirjan videoista osa henkilökohtaista ja perheen yhteistä tutkimistamme.
- Valitkaamme omia kysymyksiämme ja laatikaamme oma suunnitelmamme “[täyttääksemme itsemme] palautuksen loistavalla valolla”. (Ks. ”Päätössanat”, s. 122.)

SUKELLA
SYVEMMÄLLE**Kulkeminen liittopolulla**

Presidentti Dallin H. Oaks sanoi, että pitääksemme kaksi suurta käskyä "me tasapainottelemme lain ja rakkauden välillä - pidämme käskyt ja kuljemme liittopolkua, samalla kun rakastamme lähimmäisiämme matkan varrella. Tämä kulkeminen vaatii meitä tavoittelemaan jumalallista innoitusta." ("Kaksi suurta käskyä", s. 75.) Katso tai lue hänen puheensa sekä seuraavien puhujien puheet saadaksesi voimaa liittopolulle:

- Vanhin Terence M. Vinson, joka sanoi: "Täällä tarvitaan vähemmän wifia ja enemmän Nefia!" ("Vapahtajan todellisia opetuslapsia", s. 9).
- Vanhin Stephen W. Owen, joka kannusti meitä etsimään "hengellistä ravintoa" irrottautumalla maailmasta ja olemalla yhteydessä taivaaseen ("Olkaa uskollisia, älkää epäuskoisia", s. 12).
- Sisar Michelle Craig, joka puhui "neljästä tavasta kasvattaa hengellistä kykyänne vastaanottaa ilmoitusta" ("Hengellinen kyky", s. 19).
- Vanhin Gary E. Stevenson, joka sanoi: "Meidän täytyy olla edelleen uskollisia ja valppaita, sillä se on ainoa keino erottaa totuus ja kuulla Herran ääni Hänen palvelijoidensa välityksellä" ("Älä petä minua", s. 96).
- Presidentti M. Russell Ballard, joka sanoi: "Yksi tärkeimpiä asioita, mitä voimme tässä elämässä oppia, on se, kuinka tähdentää iankaikkista hengellistä luontoamme ja hallita haitallisia halujamme" ("Antakaamme henkemme hallita ruumistamme", s. 109).
- Vanhin Peter M. Johnson, joka opetti meille, kuinka voimme voittaa vastustajan kolme keinoa: pettämisen, häiritsemisen ja lannistamisen ("Voimaa voittaa vastustaja", s. 110-112).

KUINKA ...

**kertoa
evankeliu-
mista**

Mitä tulee evankeliumista kertomiseen, sisar Cristina B. Franco esitti seuraavat kysymykset ja sanoi sitten kirkon jäsenille: "Vastaus kaikkiin näihin kysymyksiin on kyllä! Me pystymme siihen!"

- "Voimmeko kutsua ystävän, joka ei kuulu kirkkoomme, mukaan kirkkoon kanssamme sunnuntaina?"
- "Voimmeko kenties antaa Mormonin kirjan sukulaiselle tai ystävälle?"
- "Voimmeko auttaa muita löytämään esivanhempiään FamilySearch-ohjelman avulla tai kertoa muille, mitä olemme oppineet viikolla, kun olemme tutkineet *Tule ja seuraa minua* -aineistoa?"
- "Voimmeko olla enemmän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kaltaisia ja kertoa muille, mikä tuo iloa elämäämme?"

Sisar Cristina B. Franco, toinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, "Evankeliumista kertomisen ilo", s. 85.

Innoitusta laiturilla

Afatia Silaga

Perheeni jäsenet olivat pahoittaneet mielensä, ja minun oli odotettava neljä tuntia lauttakyytiä kotiin. Oli aika rukoilla.

Olin lauttamatkalla poissa kotoa, kun sain uutisen, että perheessäni oli aiemmin sinä päivänä ollut suuri riita. *Hyvin* suuri riita.

Vaimoni oli vihainen. Lapseni olivat vihaisia. Kaikki olivat pahoittaneet mielensä. Enkä minä tiennyt, mitä tehdä.

Varhain sinä aamuna olin ajanut avopakettiautollani kotisaareltani Upolusta Samoassa ja noussut

lauttaan, joka oli menossa Savai'iin. Matka kestää useita tunteja kumpaankin suuntaan.

Kun olin puhunut puhelimesta vaimoni kanssa ja kuullut suuttumuksen hänen äänessään, myönnän, että minun oli vaikeaa ajatella kotiinpaluuta sellaisessa tilanteessa. En ollut varma siitä, kuinka voisin olla apuna lievittämässä niin monia loukattuja tunteita perheessäni.

Ajoin laiturille ja aloin rukoilla. Odottaessani lauttakyytiä kotiin istuin seuraavien neljän tunnin ajan autossani rukoillen perheeni puolesta.

Kun olin rukoillut pitkän aikaa, sain selkeän hengellisen vaikutelman. ”Osoita vain rakastavasi lapsiasi. *Näytä rakkautesi*. Sano heille: ’Minä rakastan teitä, ja Jumala rakastaa teitä.’”

Olen aina tullut toimeen lasteni kanssa. He tietävät, että rakastan heitä,

ja he tietävät, kuinka paljon he merkitsevät minulle. Mutta ymmärsin selkeästi ilmoituksen avulla, että vieläkin suuremman rakkauden osoittaminen olisi ainoa asia, joka voisi jälleen lähentää perhettämme.

Kun myöhään sinä iltana tulin kotiin, vaimoni oli yhä aivan poissa tolaltaan. ”Mitä sinä aiot tehdä?” hän kysyi minulta.

Kerroin hänelle saamastani ilmoituksesta. Sanoin hänelle, että minusta tuntui, että meidän piti näyttää rakkautemme lapsillemme vieläkin selvemmin. ”Uskon, että se on avain sen tuskan parantamiseksi, jota jokainen tuntee”, sanoin. Päätimme kokeilla sitä.

Silloin olisi ollut se ilta, jolloin pidimme viikoittaisen perheneuvoston. Riidan vuoksi useimmat perheessä halusivat kuitenkin peruuttaa sen siltä viikolta. Päätimme vaimoni kanssa kuitenkin pitää perheneuvoston.

Alkuun kukaan ei sanonut sanaakaan. Saatoin nähdä, että perheessämme sinä päivänä oli itketty paljon ja tunnettu henkistä tuskaa.

Sitten vaimoni alkoi puhua. ”Haluan teidän vain tietävän, kuinka

paljon minä rakastan teitä kaikkia”, hän sanoi. Seurasin muutosta lasten kehonkielessä. He olivat kaikki jännittäneet, mitä tuleman piti. Mutta heti kun vaimoni alkoi kertoa, kuinka paljon hän rakastaa lapsiamme, he nojautuivat taaksepäin ja rentoutuivat. Pian he myös avautuivat. Minäkin kerroin heille, kuinka paljon rakastan heitä ja kuinka iloinen olen siitä, että me olemme perhe.

Se ratkaisi koko ongelman. Se oli uskomatonta. Kaikki viha hävisi kodistamme, ja me pystyimme korjaamaan sen, mikä oli särkynyt.

Perheeni ei tietenkään ole täydellinen. Mutta me rakastamme toisiamme hyvin paljon. Ja me varaamme aikaa toisillemme. Olipa se sitten heräämistä varhain, jotta voimme lukea pyhiä kirjoituksia yhdessä, menemistä kirkkoon yhdessä, koripallon pelaamista yhdessä, yhteisiä aterioita tai vain musiikin kuuntelemista yhdessä, me teemme lujasti töitä pysyäksemme läheisinä.

Kaikessa tässä vaimoni ja minä tiedämme paremmin kuin koskaan, kuinka tärkeää on osoittaa rakkautta lapsillemme. ■

OPETUKSIA TÄLTÄ ISÄLTÄ

- Veli Silaga ymmärsi, ettei hän pystyisi ratkaisemaan tätä ongelmaa yksin. Hän rukoili tuntikausia tavoitellen ilmoitusta siitä, kuinka auttaa perhettään.
- Silagan perhe keskittyy kotonaan Jeesukseen Kristukseen. Kiireisistä aikatauluistaan huolimatta he heräävät varhain tutkimaan perheenä pyhiä kirjoituksia. He pitävät viikoittain perheneuvoston. He käyvät kirkossa. He tekevät kaiken voitavansa tuodakseen evankeliumin siunaukset kotiinsa ja perheeseensä.
- Veli Silaga neuvotteli vaimonsa kanssa ennen kuin he puhuivat lapsilleen riidasta.
- Veli ja sisar Silaga ilmaisevat usein lapsilleen rakkautensa heitä kohtaan.
- Silagat tekevät yhdessä työtä, mutta he myös viettävät yhdessä vapaa-aikaa. He ovat esimerkiksi seuraavasta neuvosta, jonka on antanut vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista: ”Perhesuhteissa rakkaus tarkoittaa itse asiassa *a-i-k-a-a*, aikaa. Se, että vietämme aikaa toistemme kanssa, on avain sopusointuun kotona.” (”Asioista, joilla on eniten merkitystä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 22.)

Nuorille aikuisille

Tässä osastossa

44 Uudet jäsenet: Te kuulutte tänne

Brian S. King

46 Kirkkoon kuulumisen lapsettomuuden näkökulmasta tarkasteltuna

Jodi King

Julkaistaan vain sähköisenä

Me kaikki haluamme kuulua joukkoon

Eric B. Murdock

Paluu kirkon vastaanottavaan syleilyyn

Rachelle Wilson

Kuinka selviytyä sunnuntaista introverttina

Aspen Stander

Löydät nämä artikkelit ja muutakin

- sivustolta liahona.churchofjesuschrist.org
- kohdasta **NA-viikkojulkaisu** (Evankeeliumiaiheisen kirjaston nuorten aikuisten osiossa)

Kerro kokemuksistasi

Onko sinulla jokin upea kokemus, josta haluaisit kertoa? Tai haluatko nähdä artikkeleita joistakin tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org.

Yhteinen kamppailumme, jotta tuntuimme kuuluvamme joukkoon

Oletko joskus astunut huoneeseen ja kokenut jokaisen katseen kohdistuvan sinuun? Tai pahempaa – kokenut, ettei kukaan huomaa sinua lainkaan? Minä olen. Nuo tilanteet voivat aiheuttaa mielipahaa, koska meissä kaikissa on halu kuulua joukkoon.

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi tuo meidät yhteen. Mutta toisinaan erilaisten olosuhteidemme vuoksi meistä voi tuntua **vaikealta olla osa joukkoa**. Monien ihmisten keskellä, joista kirkko koostuu, on uusia käännyttäisiä, jotka kenties **yrittävät löytää oman paikkansa**. Sivulla 44 kerron, kuinka oma näkökulmani joukkoon kuulumisesta ja Herran meitä koskevien odotusten täyttämisestä muuttui.

On myös monia Jodin ja hänen miehensä kaltaisia, joiden kamppailu lapsettomuuden tai muiden koettelemusten kanssa voi saada heidät tuntemaan, etteivät he kuulu joukkoon. Lue hänen kertomuksensa sivulta 46.

Vain sähköisenä julkaistavissa artikkeleissa Rachelle kertoo, kuinka suuri vaikutus oli hänet lämpimästi vastaanottaneilla jäsenillä hänen tullessaan takaisin kirkkoon. Eric opettaa, että **meitä kaikkia tarvitaan** Kristuksen ruumiin jäseninä, ja Aspen kertoo siitä, kuinka voi tuntea kuuluvansa kirkkoon ja nauttia siellä olosta introverttina ihmisenä.

Kirkko on täynnä ihmisiä, jotka eivät tunne kuuluvansa joukkoon. Sinä saatat olla yksi heistä. Mutta **me kaikki voimme tehdä osamme** saadaksemme jokaisen jäsenen tuntemaan, että hän on tervetullut. Sillä joukkoon kuulumisen tunne ei perustu olosuhteisiin – se perustuu siihen, kuka sinä todella olet ja millaiseksi sinä pyrit tulemaan. Jumalan lapsina me kaikki kuulumme Kristuksen kirkkoon.

Parhain terveisin

Brian S. King

Uudet jäsenet: Te kuulutte tänne

Yritätkö
täyttää vääriä
odotuksia?

Brian S. King

Kun tapaat jonkun, kuinka esittelet itsesi? Mitkä asiat ovat tärkeitä identiteetillesi? Minun nimeni on Brian. Ja minä kuulun Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon. Mutta minusta ei ole aina tuntunut siltä, että kuulun sinne.

Minä liityin kirkkoon ensimmäisenä opiskeluvuoteni korkeakoulussa. Kun kasteestani tuntui kuluneen vain hetki, hyvää tarkoittavat jäsenet alkoivat kysellä: "Aiotko palvella lähetystyössä?" Lähetystyö oli jotakin, mitä en ollut kyennyt vielä ajattelemaan vakavasti. Mutta minusta tuntui, että odotettu vastaus oli kyllä.

Olenko kyllin hyvä?

Kun olin ollut kirkon jäsen vasta vähän yli vuoden, sain kutsun palvella Englannissa ja saavuin sinne innokkaana opettamaan. Mutta tajusin muutamassa päivässä, kuinka suuri koti-ikävä minulla oli. En ollut valmis palvelemaan koko-aikaisessa lähetystyössä.

Keskustellessani tunteistani lähetysjohtajani kanssa hän tunsin innoitusta laulaa puhelimesta laulun "On päivänpaiste sielussain" (*MAP-lauluja*, 148). Se tuntui minusta vähän oudolta, mutta se herätti minussa valon ja lämmön tunteita.

Silti viikkoa myöhemmin olin lentokoneessa matkalla kotiin. Painiskelin tunteideni kanssa koko lennon ajan. Tunsin musertuvani huoliin siitä, mitä muut saataisivat ajatella valinnoistani. Olin vihainen itselleni siitä, etten ollut palvellut täyttää kahta vuotta – olinhan jättänyt taakseni ystävät ja perheen ja lykännyt opiskelua palvellakseni lähetystyössä. Olin kärsinyt todella paljon murhetta, ja nyt minusta vain tuntui kuin taivaallinen Isä olisi hylännyt minut hätäni hetkellä. Mietin, kuuluinko edes enää joukkoon, koska en ollut elänyt jokaisen odotuksen mukaan.

Tulkaa sellaisina kuin olette

Viikko kotiinpaluuni jälkeen parhaan ystäväni perhe kutsui minut luokseen katsomaan yleiskonferenssikokousta. Se oli viimeinen asia, mitä halusin tehdä. Lähdin kuitenkin.

Puolivälissä kokousta vanhin Jeffrey R. Holland käveli puhujakorokkeelle ja sanoi: "On päivänpaiste sielussain" – samat sanat, jotka lähetysjohtajani oli odottamatta laulanut kaksi viikkoa aiemmin. Henki kuiskasi: "Tämä on kirkko, johon sinä kuulut." Seuraavan varttitunnin aikana koko näkökulmani muuttui.

On helppoa tuntea, ettemme kuulu joukkoon, kun meistä tuntuu, ettemme ole pystyneet täyttämään toistemme odotuksia. Mutta kukaan meistä ei pysty siihen (ks. Room. 3:23). Ja kyllä, Jumala sanoo, että meille jokaiselle on silti paikka Hänen kirkossaan (ks. 1. Kor. 12:20–23).

Vanhin Holland opetti siinä konferenssipuheessa: "Tulkaa sellaisina kuin olette", rakastava Isä sanoo meille jokaiselle, mutta Hän lisää: "Älkää suunnitelko pysyvänne sellaisina." ("Laulettuja ja laulamatta jääneitä lauluja", *Liahona*, toukokuu 2017, s. 51.) Jumala haluaa meidän olevan kirkossa riippumatta siitä, keitä me olemme tai mitä olemme tehneet, koska sen ansiosta Hän voi auttaa meitä muuttamaan sellaisiksi kuin mitä meistä on määrä tulla (ks. 3. Nefi 18:22).

Ennen vanhin Hollandin puheen kuulemista ajattelin, että kuuluminen kirkkoon tarkoittaa jokaisen odotuksen täyttämistä. Nyt ymmärrän paremmin, ettei Herran kirkko ole niitä varten, jotka ovat jo täydellisiä, vaan se auttaa tekemään täydellisiksi niitä, jotka eivät ole. Ja kun yrittää seurata Häntä, kuuluu Hänen kirkkoonsa. ■

Brian S. King on perheopintojen pääaineopiskelija Brigham Youngin yliopistossa. Hän syntyi ja varttui Pohjois-Carolinan maaseudulla Yhdysvalloissa, missä hän nauttii ajan viettämisestä vuorilla.

VIISI ASIAA, jotka olisin toivonut tienneeni uutena jäsenenä:

1. **Ole oma itsesi.** Ainutkertainen persoonallisuutesi ja erityiset lahjasi vahvistavat kirkkoa kokonaisuutena (ks. 1. Kor. 12).
2. **Liity mukaan.** Se, että ympäröit itsesi muilla, joilla on samat arvot, auttaa sinua pysymään liittopolulla.
3. **Mene temppeliin.** Tempelissä oleminen – tai valmistautuminen menemään sinne – auttaa sinua säilyttämään iankaikkisen näkökulman.
4. **Keskity siihen, mikä on tärkeintä.** Kun tunnet musertuvasi, keskity pitämään liittosi ja valmistautumaan niihin.
5. **Ole kärsivällinen itseäsi kohtaan.** Älä arvioi itseäsi muihin vertaamalla, kun edistyt omaan tahtiisi.

Kirkkoon kuuluminen lapsettomuuden näkö- kulmasta tarkasteltuna

Lapsettomuuteni sai minut tuntemaan, ettei minulla ollut paikkaa kirkossa.

Jodi King

En ollut koskaan tuntenut, etten kuuluisi joukkoon kirkossa, ennen kuin mieheni Cameron ja minä kohtasimme lapsettomuuden haasteen. Lapset ja perheet, joiden näkeminen kirkossa oli yleensä tuonut minulle iloa, alkoivat nyt aiheuttaa minulle murhetta ja tuskaa.

Tunsin oloni tyhjäksi, kun sylissäni ei ollut lasta eikä kädessäni vaippakassia. Apuyhdistyksessä ilmoitettiin leikkiryhmistä, äidit rupattelivat ja jokainen oppiaihe tuntui liittyvän äitiyteen.

Tunsin olevani eksyksissä.

Minulla ei ollut lasta, jonka veisin leikkiryhmään. Minulla ei ollut omia tarinoita kerrottavana lapseni kasvattamisesta evankeliumissa.

Halusin kiihkeästi osallistua keskusteluihin äitiydestä ja

ystävystyä sisarten kanssa seurakunnassamme, mutta minusta tuntui, ettei välillämme ollut yhteyttä, koska minä en ollut äiti.

Vaikein sunnuntai oli ensimmäisemme uudessa seurakunnassa. Koska meillä ei ollut lapsia, meiltä kysyttiin, olimmeko menneet äskettäin naimisiin ja milloin aioimme perustaa perheen. Olin oppinut vastaamaan melko hyvin näihin kysymyksiin antamatta niiden vaikuttaa itseeni – tiesin, ettei niitä ollut tarkoitettu loukkaaviksi.

Sinä kyseisenä sunnuntaina noihin kysymyksiin vastaminen oli kuitenkin erityisen vaikeaa. Olimme juuri saaneet selville, oltuamme toiveikkaita, ettemme olleet – tälläkään kertaa – raskaana.

Kävelin sakramenttikokouksen tuntien toivottomuutta, ja

vastaaminen noihin tyypillisiin "tutustumiskysymyksiin" oli minulle vaikeaa. Sakramentin aikana silmäilin seurakuntaa etsien muita nuoriapareja, joilla ei ollut lapsia ja joihin mieheni ja minä voisimme samaistua. Emme nähneet ketään muita.

Mutta pyhäkoulussa sydämeni vasta särkyikin. Oppiaihe – jonka oli tarkoitus käsitellä äitien jumalallista roolia – sai pian uuden suunnan, kun muut alkoivat vuodattaa aiheeseen liittyviä tunteitaan. Masennuin, ja kyyneleet valuivat hitaasti poskilleni, kun kuulin naisten valittavan siunauksesta, jonka saadakseni antaisin mitä tahansa.

Säntäsin ulos kirkosta. Aluksi en enää halunnut mennä takaisin. En halunnut kokea uudelleen sitä eristyneisyyden tunnetta. Mutta sinä iltana keskusteltuani mieheni kanssa me tiesimme, että jatkaisimme kirkossa käymistä paitsi siksi, että Herra on pyytänyt meitä tekemään niin, myös siksi, että me kumpikin tiesimme, että liittojen

uudistamisen ja Hengen tuntemisen ilo kirkossa ylittäisi sinä päivänä tuntemani surun.

Meistä kaikista tuntuu toisinaan siltä, ettemme kuulu joukkoon

Tuosta kokemuksesta on neljä vuotta. Aikaa on kulunut. Eikä minulla vielääkään ole vauvaa sylissäni eikä vaippakassia kädessäni, mutta tiedän nyt paremmin kuin koskaan, että minä todella kuulun kirkkoon.

Käsitellessäni omaa murhettani olen oppinut huomaamaan paremmin ympärilläni olevia. Silmäilen edelleenkin seurakuntaa, mutta nyt yritän panna merkille ne, jotka ovat saattaneet tulla kirkkoon tuntien, etteivät he kuulu sinne. Ja olen oppinut, että meistä kaikista tuntuu toisinaan siltä, ettemme kuulu joukkoon.

Kirkossa on leskiä, eronneita ja yksinhuoltajia, niitä, joiden perheenjäsenet ovat langenneet pois evankeliumista, kroonisista sairauksista tai taloudellisista vaikeuksista kärsiviä ihmisiä, jäseniä, jotka tuntevat viehtymystä samaan sukupuoleen, jäseniä, jotka yrittävät voittaa riippuvuuksia tai epäilyksiä, uusia käännynnäisiä, juuri seurakuntaan muuttaneita, vanhempia, joiden lapset ovat lähteneet maailmalle, ja luettelo jatkuu jatkumistaan.

Jokaisesta meistä saattaa tuntua, että koettelemuksemme tai olosuhteemme estävät meitä kuulumasta siihen joukkoon, mutta totuus on, että ainutlaatuinen elämämme ja yksilölliset

Nyt yritän panna merkille ne, jotka ovat saattaneet tulla kirkkoon tuntien, etteivät he kuulu sinne.

vastoinkäymisemme ovat itse asiassa juuri niitä asioita, joiden tähden me eniten kuulumme Kristuksen kirkkoon.

Meidän paikkamme on Vapahtajamme luona

Kirkon jäsenyyden tarkoitus on seurata Häntä. Meidän paikkamme on Vapahtajamme luona, ja siksi me kuulumme Hänen kirkkoonsa. Hän on sanonut meille: "Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon." (Matt. 11:28.)

Vapahtaja kutsuu meitä tulemaan luokseen – olosuhteistamme riippumatta. Me tulemme kirkkoon uudistaaksemme liittomme, vahvistaaksemme uskoamme, kokeaksemme rauhaa ja tehdäksemme sen, minkä Hän teki täydellisesti elämässään – palvellaksemme muita, joista tuntuu, etteivät he kuulu joukkoon.

Saattaa olla hetkiä, jolloin minä olen Apuyhdistyksessä ainoa, jolla ei ole lapsia. Ja hetkiä, jolloin ihmiset edelleen kysyvät, miksei meillä ole lapsia. Nuo hetket voivat olla vaikeita, mutta vaikka vaikeita kokemuksia on monia, on vieläkin enemmän iloisia kokemuksia.

Hengen tunteminen kirkossa ja rakkauteni osoittaminen Vapahtajaani kohtaan ylittävät aina mahdolliset yksinäisyyden tunteet. Minä tiedän, että Kristuksessa on rauha. Minä tiedän, että kirkossa käyminen tuo parantumisen. Minä tiedän, että meitä siunataan, kun jatkamme eteenpäin. Koettelemuksemme voivat olla erilaisia kuin muilla ihmisillä kirkossa, mutta henkilökohtaiset kokemuksemme voivat auttaa meitä tulemaan myötätuntoisemmiksi niitä kohtaan, joista saattaa tuntua, etteivät he kuulu joukkoon kirkossa. Sen johdosta nuo kokemukset voivat yhdistää meitä.

Minä tiedän, että lausumalla todistukseni ja avaamalla sydämeni voin auttaa muita oppimaan ymmärtämään, että he – ja siis aivan jokainen ihminen – kuuluvat Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon. ■

Jodi King varttui lowassa Yhdysvalloissa ja on aina kutsuva sitä kodikseen. Hän tapasi aviomiehensä ja solmi tämän kanssa avioliiton opiskellessaan Brigham Youngin yliopistossa. Tätä nykyä hän on lastentarhanopettaja ja toimii myös virtuaalivastustajana.

NUORILLE AIKUISILLE

**TUNTUUKO SINUSTA
SILTÄ, ETTET KUULU
JOUKKOON?**

*Nuoret aikuiset kertovat, kuinka
he ovat oppineet tuntemaan,
että he kuuluvat kirkkoon.*

42

NUORILLE

**TÄMÄN KUUKAUDEN
KONFERENSSIN
MUISTIKIRJAN
AVULLA VOIT
VALMISTAUTUA
YLEISKONFERENSSIIN,
KUUNNELLA SITÄ JA
OPPIA SIITÄ!**

VANHEMILLE

**LASTEN
OPETTAMINEN
RUKOILEMAAN
ENOSIN LAILLA**

Y12-Y13 ja
Y20-Y23

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEE SUKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

Ystävä

Opi
ENOSISTA!

Ks. s. Y12-13 ja Y20-23

Kuinka taivaallinen Isä puhuu meille?

Tässä on joitakin tapoja, joilla me voimme kuulla Hänet:

Presidentti Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Taivaallinen Isä voi puhua meille monilla eri tavoilla. Kun Joseph Smith rukoili siitä, mikä kirkko on oikea, taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ilmestyivät hänelle ja puhuivat hänelle kasvokkain. Mutta yleensä taivaallinen Isä puhuu meille Pyhän Hengen kautta. Hän antaa meille ajatuksia mieleemme ja tunteita sydämeemme.

1. Tunne, että Jeesus rakastaa meitä ja että evankeliumi on totta.

2. Lohdun tunne, kun olemme surullisia tai yksinäisiä.

3. Onnen tunne, kun olemme tehneet parannuksen.

4. Hyvä tunne, kun kuulemme kaunista musiikkia tai näemme innoittavaa taidetta.

5. Rauhallinen tunne siitä, että tekemämme valinta on hyvä.

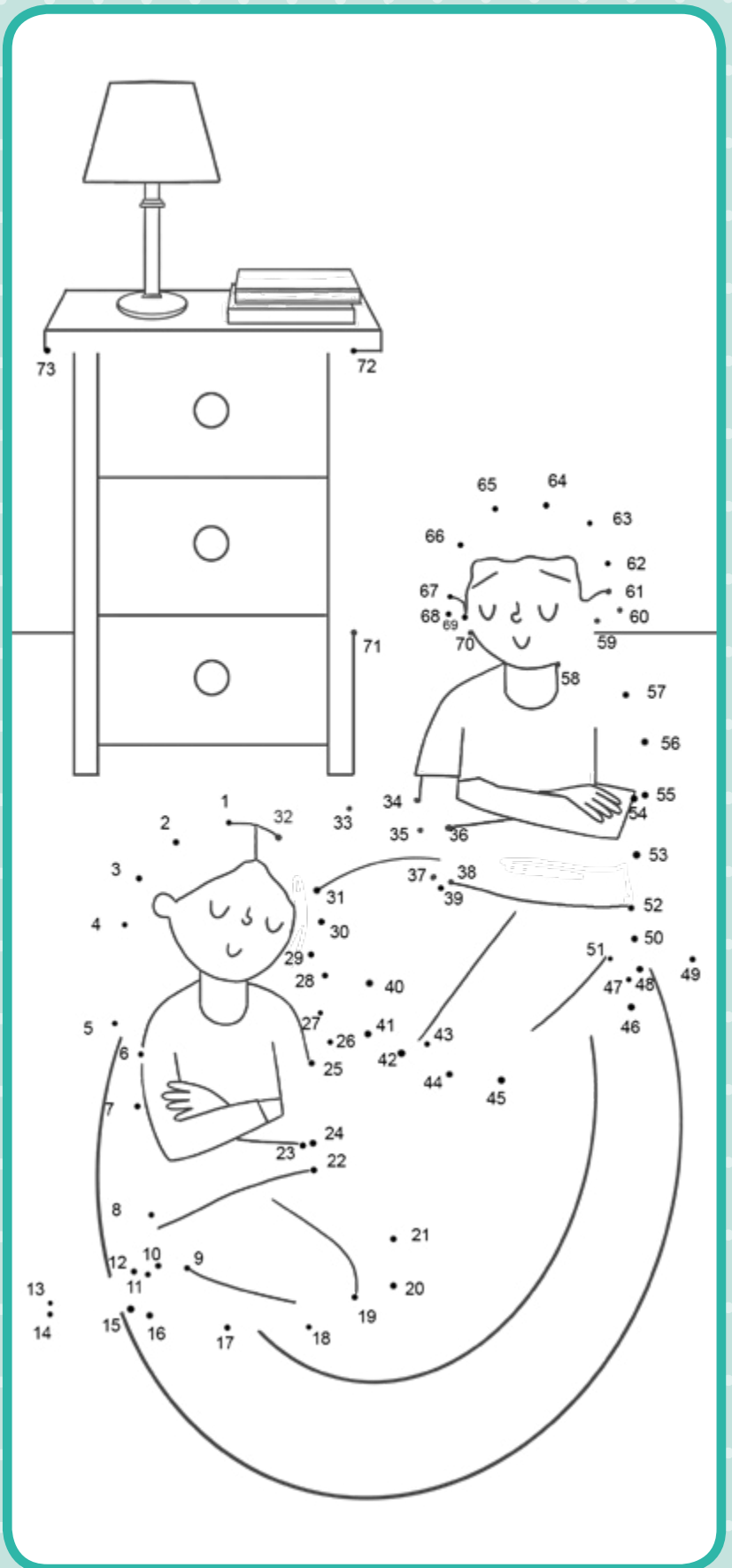
6. Varoituksen tunne siitä, että jokin on väärin.

Valitse oikein ja kuuntele

Kun taivaallinen Isä puhuu meille Pyhän Hengen kautta, sitä sanotaan "ilmoitukseksi". Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus eivät anna meille ilmoitusta kaikesta, mitä teemme. Mutta meidän ei tarvitse kantaa asiasta huolta. Jos yritämme valita oikein ja kuunnella Pyhää Henkeä, niin He auttavat ja opastavat meitä silloin kun asia on tärkeä. ●

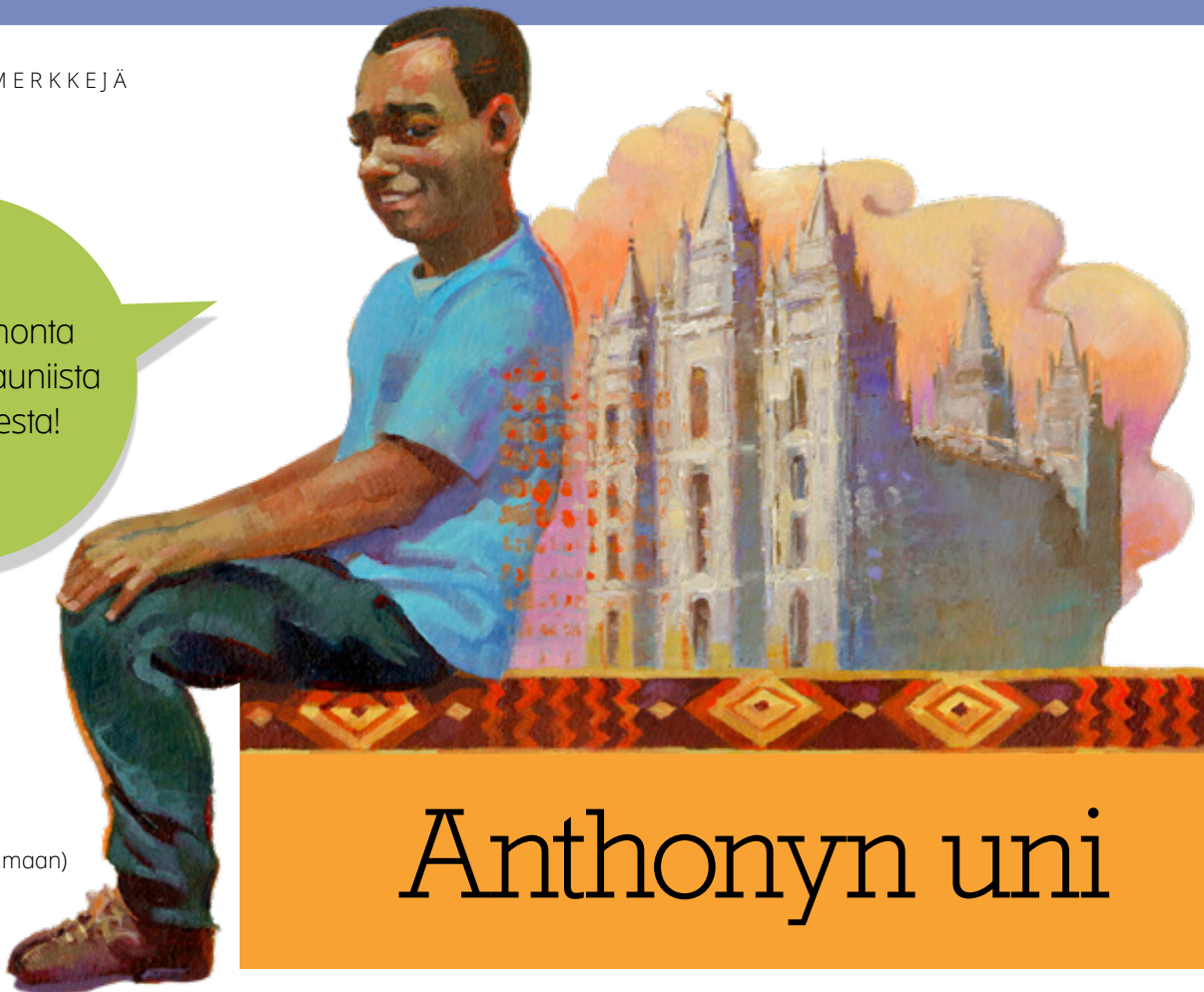
Mukailtu artikkelista "Eight Ways God Can Speak to You" ["Kahdeksan tapaa, joilla Jumala voi puhua sinulle"], New Era, syyskuu 2004, s. 4–8.

Minä näin monta kertaa unta kauniista rakennuksesta!

Katie Morrell

kirkon lehdet
(Perustuu tositahtumaan)

Anthony'n uni

Anthony yllättyi herätessään. Tämä oli kolmas kerta, kun hän oli nähnyt saman unen! Unessa kookas mies oli näyttänyt hänelle kauniin rakennuksen. *Mitä se voisi oikein tarkoittaa?*

Koska Anthony oli opettaja, hän oli käynyt monissa paikoissa Nigeriassa olevan kotikylänsä ulkopuolella. Rakennus hänen unessaan ei näyttänyt miltään, mitä hän oli nähnyt aikaisemmin. Ehkä sitä ei ollut edes olemassa. Mutta siinä vain oli jotakin erityistä.

Kun vuodet kuluivat, Anthony ajatteli yhä untaan, mutta hänellä oli muuta huolehdittavaa. Nigeriassa oli alkanut sota. Anthony'n, hänen vaimonsa ja lastensa ei ollut turvallista lähteä kotoaan. Mutta oli vaikeaa pysytellä sisällä koko päivä. Anthony olisi halunnut nähdä ystäviään ja oppilaitaan.

Yhtenä päivänä Anthony löysi kodistaan vanhan aikakauslehden. Kun hän avasi sen, hän näki jotakin tutulta vaikuttavaa. Se oli se kaunis rakennus hänen unessaan! Se *oli* olemassa.

Rakennus kuului Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle. *En ole koskaan aikaisemmin kuullut tuosta kirkosta*, Anthony ajatteli. Hän halusi saada tietää siitä lisää, mutta koska sota oli käynnissä, hän ei voinut vielä lähteä kotoaan. Hänen olisi odotettava.

Kun sota viimein loppui, Anthony lähetti kirjeen kirkon keskuksitoimistoon Salt Lake Cityyn. Hän kysyi, lähettäisikö kirkko lähetyssaarnaajia opettamaan

Tämä on rakennus, jonka näin unissani!

häntä ja hänen perhettään. ”Voisitteko rakentaa kirkkonne minun kylääni?” Anthony kirjoitti. ”Lähetättehän minulle pyhät kirjoitukset, jotta voin opettaa muita kyläläisiä.”

Anthony oli surullinen saadessaan kirjeen kirkon keskustuimistosta: ”Juuri nyt meillä ei ole lähetyssaarnaajia maassanne.” Silloin kauan sitten mustilla miehillä ei voinut olla pappeutta. Eikä kirkko toiminut suuressa osassa Afrikkaa.

Mutta Anthony jaksoi hyvin odottaa Herran ajoitusta. Vaikka hän ei päässyt vielä kasteelle, hän piti uskonsa vahvana.

Kirkko lähetti Anthonylle ja hänen perheelleen Mormonin kirjan ja muita kirkon kirjoja. Anthony opiskeli kirjoja ja opetti oppimiaan asioita muille kyläläisille.

Evankeliumista kiinnostui niin moni ihminen, että Anthony halusi paikan, jossa kaikki voisivat kokoontua.

Banaanipuiden reunustaman tien varteen Anthony rakensi pienen kappelin, jossa oli sininen ovi ja siniset ikkunaluukut. Rakennuksen etuseinässä luki: ”Nigerialaiset myöhempien aikojen pyhät.”

Vuodet kuluivat. Sitten yhtenä päivänä Anthony kuuli suurenmoisia uutisia. Jumala oli sanonut profeetalle, että *kaikki* kelvolliset miehet voisivat saada pappeuden. Kirkko kertoi lähettävänsä lähetyssaarnaajia Anthonyyn kylään!

Lähetyssaarnaajat yllättyivät löytäessään kirkkorakennuksen ja todella monta ihmistä, jotka olivat valmiita menemään kasteelle. He hämmästelivät Anthonyyn ja muiden kyläläisten uskoa.

Minä rakensin tämän pienen kappelin, jotta meillä voisi olla paikka, jossa kokoontua!

”Tämä on ollut pitkä ja vaikea odotus”, Anthony kertoi lähetyssaarnaajille, ”mutta sillä ei ole nyt merkitystä. Te olette viimeinkin tulleet.”

Anthony oli ensimmäinen henkilö, joka kastettiin Ekeonumirijoessa Nigeriassa. Kun uusi seurakunta perustettiin, hänet kutsuttiin seurakunnanjohtajaksi. Hänen vaimostaan Fideliasta tuli Apuyhdistyksen johtaja. Heidät sinetöitiin yhteen temppelessä vuosia myöhemmin.

Anthony kertoi edelleen uskostaan muille. Hän sanoi usein ihmisille, että Nigeriaan kylvetty evankeliumin siemen kasvaisi suureksi puuksi. Maailma yllättyisi sen kasvusta.

Anthony oli oikeassa. Nykyään Nigeriassa on yli 170 000 kirkon jäsentä – ja kaunis temppele!

Evankeliumin siemen, jonka kylvämisessä Anthony auttoi, jatkaa kasvuaan ympäri maailmaa. ●

Viimeinkin kastettu!

Anthony Uzodimma Obinna (1928–1995)

sanoi, että kirkko kasvaisi Nigeriassa ja siitä tulisi ”mahtava keskus pyhille”. Nykyään Nigeriassa on seitsemän lähetyskenttää, yli 50 vaarnaa ja temppele!

Terveisiä Samoasta!

Talofa!
("Hei" samoaksi), me
olemme Margo ja Paolo.
Tule kanssamme tutustumaan
Samoaan!

Samoa on saarivaltio
Tyynellämerellä. Siihen kuuluu
kaksi pääsaarta ja neljä pienem-
pää saarta.

Monet ihmiset Samoassa
asuvat *faleissa* eli seinättömissä
taloissa. Ruoka laitetaan ulko-
salla nuotion ääressä.

Ihmiset Samoassa rakastavat laula-
mista! Nämä lapset valmistautuvat
laulamaan Alkeisyhdistyksessä.

O LE EKALIESIA A
IESU KERISO

O LE AU PAIA O ASO
E GATA AI

Näin me sanomme

samoaksi "Myöhempien Aikojen
Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko":
*O Le Ekalesia a Iesu Keriso o le Au Paia
o Aso e Gata Ai.*

Monet kasvattavat sikoja ja kanoja ja
käyttävät koiria metsästyksessä.

Kookospähkinät ovat suosittua ruokaa Samoassa. Kaikki auttavat kookospähkinäsadon korjaamisessa ja kuoren poistamisessa. Kuoria käytetään usein polttoaineena nuotioissa.

Tutustu samoalaisiin ystäviimme!

Minusta on mukavaa laulaa Alkeisyhdistyksen lauluja. Lempilaulujani ovat "Nyt kuule kun kerron" ja "Oon lapsi Jumalan".

Mary V., 5, Savai'i, Samoa

Minä tiedän, että taivaallinen Isä kuulee minun rukoukseni ja vastaa niihin.

Alex S., 11, Upolu, Samoa

**Oletko sinä Samoasta?
Kirjoita meille!
Meistä olisi mukava kuulla sinusta.**

Kiitos, että tutustuit kanssamme Samoan. Nähdään ensi kerralla!

Koska samoalaiset asuvat saarilla, valtameri on aina heitä lähellä.

Musiikkia parempaan päivään

David Dickson

kirkon lehdet

(Perustuu tositapahtumaan)

Elizabeth potkaisi kookospähkinän kuoren pitkin tietä. Hänen otsansa kurtistui, kun kuori vierähti pois tieltä. Tänään ei ollut ollut hyvä päivä.

Ei lainkaan!

Lagi oli sanonut hänelle jotakin ilkeää koulussa. Myöhemmin muut lapset nauroivat, kun hän laski väärän vastauksen matematiikantehtävään luokan edessä. Ja sitten hänen kuvaamataidon työnsä meni pilalle.

”Se ei ole reilua!” Elizabeth sanoi. Kuka oikein edes keksi huonot päivät?

Elizabeth poimi kauniin kiinanruusun kukan. Ainakin se oli yksi hyvä asia tässä päivässä. Huononakin päivänä Samoassa kaikkialta löytyi kauniita kukkia.

Hän työnsi vaaleanpunaisen kukan hiuksiinsa ja käveli kotiin.

”*Talofa!*” isä sanoi. ”Miten päiväsi sujui?”

Elizabethin katse painui maahan. ”Ei hyvin.” Hän kulki pihalla röhkivien sikojen ohi ja istahti isän viereen kuistille.

Isä istui kuuntelemassa, kun Elizabeth kertoi hänelle kaiken hankalasta päivästä.

”Sepä ikävää”, isä sanoi ja halasi häntä. ”Minullakin on ollut sellaisia päiviä. Haluatko tietää, mikä auttaa minua?”

Elizabeth nyökkäsi. ”Kyllä haluan!”

Isä alkoi laulaa laulua, jonka Elizabeth tunsu hyvin. Isä lauloi tätä kaunista rakkauslaulua äidille usein.

Elizabeth tönäisi nauraen isää olkapäästä. ”Iii-säää!”

Isä virnisti. ”Olen vakavissani! Hyvä musiikki tekee oloni paremmaksi. Ja musiikista puheen ollen...”

Elizabeth tiesi, mitä isä aikoi sanoa. Oli aika harjoitella pianonsoittoa.

Enemmän kuin mitään Elizabeth halusi oppia soittamaan pianoa, jotta hän voisi soittaa lauluja kirkossa. Hän rakasti jo laulamista perheensä kanssa. Etenkin isän kanssa. Mutta pianon soittaminen oli vaikeampaa. Hänen sormiensa oli tehtävä kovasti työtä, jotta ne löytäisivät oikeat koskettimet.

”En tiedä, huvittaako minua harjoitella tänään”, hän sanoi.

Isä nousi. ”Yritä ajatella sitä, mitä soitat. Kirkon laulut voivat auttaa meitä tuntemaan, että olemme lähempänä Jumalaa.”

Sitten isä riisui sandaalinsa ja meni sisään autamaan päivällisen laitossa.

Elizabethkin riisui sandaalinsa ja meni sisälle. Isä pilkkoi vihanneksia, kun äiti hämmensi muhennosta.

Koskettimistolla odottivat ”Fa’afetai i Le Atua” -laulun nuotit. Elizabeth rakasti tätä samoalaista laulua. Se kertoi kiitoksen antamisesta Jumalalle.

Elizabeth kytki virran sähköiseen kosketinsoittimeen ja alkoi soittaa. ”Ajattele, mitä soitat”, isä oli sanonut.

Niinpä hän ajatteli. Hän ajatteli kaikkea sitä, mistä hän oli kiitollinen. Perhettään. Kotiaan. Musiikkia. Kaunista Samoaa.

Hänen sormensa alkoivat löytää oikeita koskettimia helpommin. Hetken päästä hänen olonsa alkoi muuttua. Hän tunsu rauhaa. Elizabeth hymyili. Hän tunsu Pyhän Hengen!

Pilkkomisen ääni lakkasi. Isä alkoi hyräillä. Hän tuli seisomaan Elizabethin viereen ja alkoi laulaa.

Elizabeth jatkoi soittamista, ja äitikin tuli laulamaan. Elizabeth ajatteli kaikkea sitä, millä tavoin Jumala siunasi häntä ja hänen perhettään.

Lopuksi isä kumartui ja kysyi: ”Tuntuuko paremmalta?”

”Tuntuu!” Elizabeth sanoi. ”Sinä olit oikeassa. Hyvä musiikki *teki* päivästäni paremman!” ●

Mikä auttaa sinua tuntemaan olosi paremmaksi vaikeina päivinä?

Heinäniittyjä ja pappeuden siunauksia

**Vanhin
Jack N. Gerard**
seitsemän-
kymmenen
koorumista

”Sinä saat – – Pyhän Hengen, nimittäin Lohduttajan” (OL 36:2).

Kun olin poika, perheellämme oli pieni maatila lehmineen ja niit-
tyineen. Varttuminen maatilalla merkitsi kovaa työtä.

Yhtenä kuumana kesäpäivänä veljeni ja minä olimme työssä niit-
tyllä. Oli kova tuuli, ja ilmassa oli paljon pölyä. Minulla oli pahoja
allergioita, ja heinistä lähtevä pöly teki minut toisinaan sairaaksi. Sil-
mäni vuotivat. Oli vaikea hengittää. Nenästänikin alkoi vuotaa verta,
koska hieroin sitä niin paljon.

Kun äiti tuli niitylle ja näki minut, hän käski minun mennä sisälle.
Hän pani minut makaamaan sohvalle kostea liina kasvoillani. Muuta-
man minuutin kuluttua hän tuli takaisin kahden maanviljelijän kanssa.
Heillä oli yllään heinäpölyn peittämät haalarit.

Ne maanviljelijät olivat seurakuntamme jäseniä. He asettivat
käteensä pääni päälle ja alkoivat antaa minulle siunausta. Isäni ei ollut
silloin kirkon jäsen, joten hänellä ei ollut pappeutta. Mutta en kos-
kaan unohda tunnetta, joka minulla oli, kun nuo muut hyvät miehet
siunasivat minut. Se oli lämmin, levollinen ja rauhoittava tunne. Enkä
tuntenut enää itseäni kovin sairaaksi.

Myöhemmin elämässä oivalsin, että se tunne oli Pyhän Hengen
vaikutus. Pyhää Henkeä kutsutaan toisinaan Lohduttajaksi.
Pidän siitä nimestä, koska juuri Pyhä Henki toi minulle
lohtua. Hän sai sekä minun ruumiini että minun henkeni
tuntemaan olonsa paremmaksi.

Pyhä Henki on suuri siunaus. Tavoittele lohtua, jota
Pyhän Hengen vaikutus tuo, ja yritä pitää se muka-
nasi joka päivä. ●

Haastattelijana Eliza Broadbent

Pyhän Hengen lohdutus

On monia tapoja, joilla voit tuntea Pyhän Hengen lohdutusta. Tässä sokkelossa näkyy niistä vain muutama. Löydätkö tien ulos sokkelosta?

LÄHTÖ

"Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon." (Joh. 14:27.)

→ MAALI

Minä voin rukoilla

Enos rukoili koko päivän
äänen! Lue siitä Mormonin
tai kertomuksesta "Enosin

Kun rukoilet,

- aloita sanomalla "Isäni"
- kiitä Häntä siunauksista
- kerro Hänelle päivän
- pyydä Häneltä, mitä tarvitset
puolesta, jotka tarvitset
- päättää sanomalla "Aamen."
- varaa hetki kuunnella

Et ehkä kuule Jumalan äänen
vastauksia muilla tavoilla.
Vastauksiin menee aikaa.

Liina
tai teippi
kuvat pieneen
pahville, jotta näkymän
Enosin

la niin kuin Enos

än ajan ja kuuli Jumalan
in kirjan luvusta Enos 1
os rukoili” sivulta Y20.

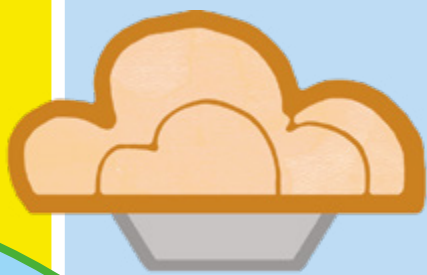
, niin

Rakas taivaallinen Isä”
ksista
ästäsi tai tunteistasi
ä tarvitset, tai rukoile ihmisten
vitsevat apua
Jeesuksen Kristuksen

ella Pyhää Henkeä.

äntä niin kuin Enos, mutta voit saada
a, kuten ajatuksina tai tunteina. Joskus
a. Mutta Jumala rakastaa sinua *aina!*

naa
aa nämä
en rasiaan tai
ne muodostavat
h kertomuksesta.

KUVITUS ADAM KOFORD

Näytä ja kerro

Kun minut kastettiin, kolin hyvin onnellinen, kun sain ottaa tämän suurenmoisen askeleen. Tiedän, että menemällä kasteelle ja saamalla konfirmoinnin minä seurasin Jeesusta.

Sary Del Mar R., 8, Valle del Cauca, Kolumbia

Silloin on mukava päivä, kun perhe istuu yhdessä katsomassa yleiskonferenssia.

Faith M., 9, Dar es Salaam, Tansania

Meidän pitää rukoilla ja pyytää taivaallista Isää auttamaan meitä.

Yohann P., 8, Bretagne, Ranska

Minä pidän yleiskonferenssista, koska saan katsoa, kun profeetta puhuu ja lausuu todistuksensa. Hän auttaa minua ymmärtämään, mitä taivaallinen Isämme haluaa minun tekevän.

Fuki M., 10, Shizuoka, Japani

Minä rakastan taivaallista Isää. Hän pitää siitä, kun teen hyviä asioita. Minä olen kiitollinen Hänelle kaikesta, mitä Hän antaa minulle.

Vlad, 4

Tärkeä osa taivaallisen Isän suunnitelmaa on perhe. Minä haluan elää perheeni kanssa ikuisesti taivaassa. Me kaikki rukoilemme yhdessä ja vahvistamme ja autamme toisiamme. Minä rakastan perhettäni.

Katya, 10

Etsi se!

Tämä perhe nauttii, kun se tekee yhdessä työtä ja kerää hedelmiä syötäväksi.

Löydätkö 15 kookospähkinää? Etsi sitten muut piilotetut asiat.

Marissa Widdison

kirkon lehdet

(Perustuu tositapahtumaan)

Isabelle piti rukoilemisesta! Aamulla hän piti "hyvää huomenta" -rukouksen. Hän kiitti taivaallista Isää auringonpaisteesta ja uudesta päivästä.

Lounaalla Isabelle kertoi taivaalliselle Isälle päivästänsä siihen asti. Hän rukoili apua, että olisi kiltti siskoilleen, kun nämä tulisivat kotiin koulusta.

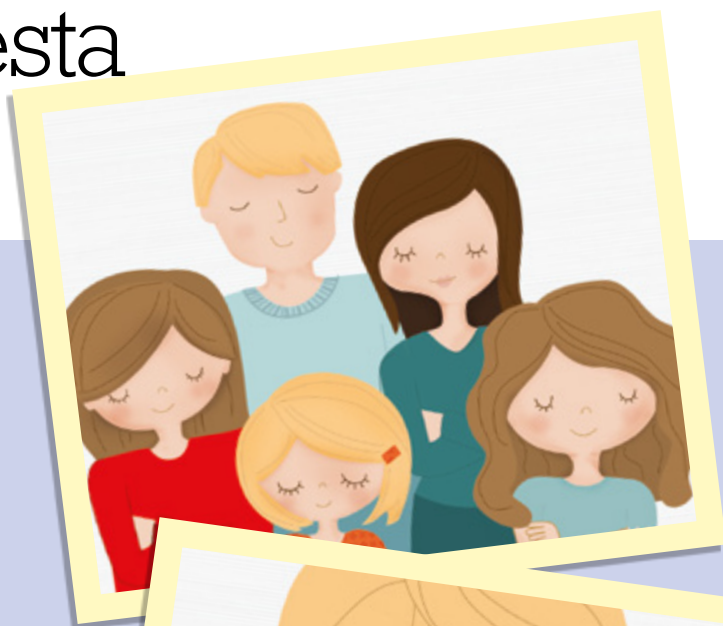
Nukkumaanmenon aikaan Isabellen perhe

rukoili yhdessä. He aloittivat aina puhumalla ihmisistä, jotka saattaisivat tarvita erityisiä siunauksia.

Tänä iltana isä sanoi: "Rukoillettehan Dan-sedän puolesta. Hän menetti työpaikkansa."

Isabellesta tuntui surulliselta. Hän ei tiennyt paljoakaan aikuisten työpaikoista, mutta hän tiesi, että työpaikan menettäminen oli huono asia. Hän rakasti setäänsä. Setä valmisti herkullista popcornia. Ja kun setä oli tullut viime

RUKOILIMME Dan-sedän puolesta

kerralla käymään, hän oli opettanut Isabelle tekemään karrynpyörän!

”Minä rukoilen, että hän löytää työpaikan”, Maria sanoi. Maria oli yksi Isabellen isosiskoista. Oli Marian vuoro pitää ääneen perherukous.

Seuraavana päivänä Isabelle kysyi isältä, oliko Dan-setä löytänyt jo työpaikan.

”Ei vielä”, isä sanoi. ”Toisinaan rukouksiin ei vastata heti.”

”Pitäisikö meidän sitten jatkaa rukoilemista hänen puolestaan?” Isabelle kysyi.

Isä nyökkäsi. ”Se merkitsi Dan-sedälle paljon.”

Joka päivä Isabelle ja hänen siskonsa rukoilivat Dan-sedän puolesta. He rukoilivat, että setä löytäisi työpaikan. He rukoilivat, että hänellä

olisi riittävästi rahaa siihen, mitä hän tarvitsi. He rukoilivat, että hän tuntisi itsensä rakastetuksi.

Isabelle oli iloinen siitä, että hän voi rukouksillaan auttaa Dan-setää. Rukoileminen sedän puolesta sai hänet tuntemaan itsensä iloiseksi ja vahvaksi.

He autoivat Dan-setää muillakin tavoin. Yhtenä päivänä he autoivat Dan-setää siivoamaan kotinsa. Toisena päivänä Isabelle ja äiti piipahtivat katsomaan elokuvan Dan-sedän kanssa.

Viikot kuluivat. Viimein isällä oli hyviä uutisia.

”Dan-sedällä on tällä viikolla kaksi työpaikka-haastattelua!” isä sanoi.

Isabelle tunsi itsensä onnelliseksi. Hän oli iloinen siitä, että hän voi rukoilla ihmisten puolesta, joita hän rakastaa. ●

Kenen puolesta sinä voit rukoilla?

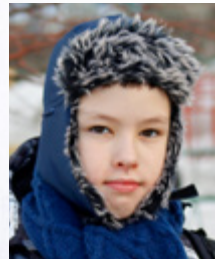
LOISTAVA AJATUS

Kun kuuntelen profeettoja,
uskoni Jeesukseen
Kristukseen
voimistuu
vahvaksi!

(Ks. MK Jaak. 4:6.)

Jeesuksen auttava käsi

Arsen, 9

Kerran olimme lasten leikkikeskuksessa. Yksi leikkipaikoista oli hyvin korkea kukkula, jonne oli kiivettävä köyden avulla. Yritin sitä monta kertaa, mutta pääsin ylöspäin vain kolme neljänestä. Juuri ennen kuin pääsin huipulle, minä putosin ja liu'uin takaisin kukkulan juurelle.

Minusta tuntui, etten ikinä pystyisi pääsemään huipulle. Sitten yksi työntekijä kiipesi nopeasti kukkulalle ja ojensi minulle sieltä kätensä. Hänen avullaan pääsin helposti huipulle.

Sillä hetkellä ajattelin Jeesusta. Hän toimii samalla tavoin meidän hyväksemme. Kun teemme parhaamme, mutta emme siltikään saavuta tavoitettamme, Hän ojentaa meille auttavan kätensä. Tämä kokemus oli minulle hyvin hengellinen, ja minä muistan sen koko elämäni. ●

Enos rukoili

Enos oli metsästävässä. Hän alkoi ajatella Jumalaa.

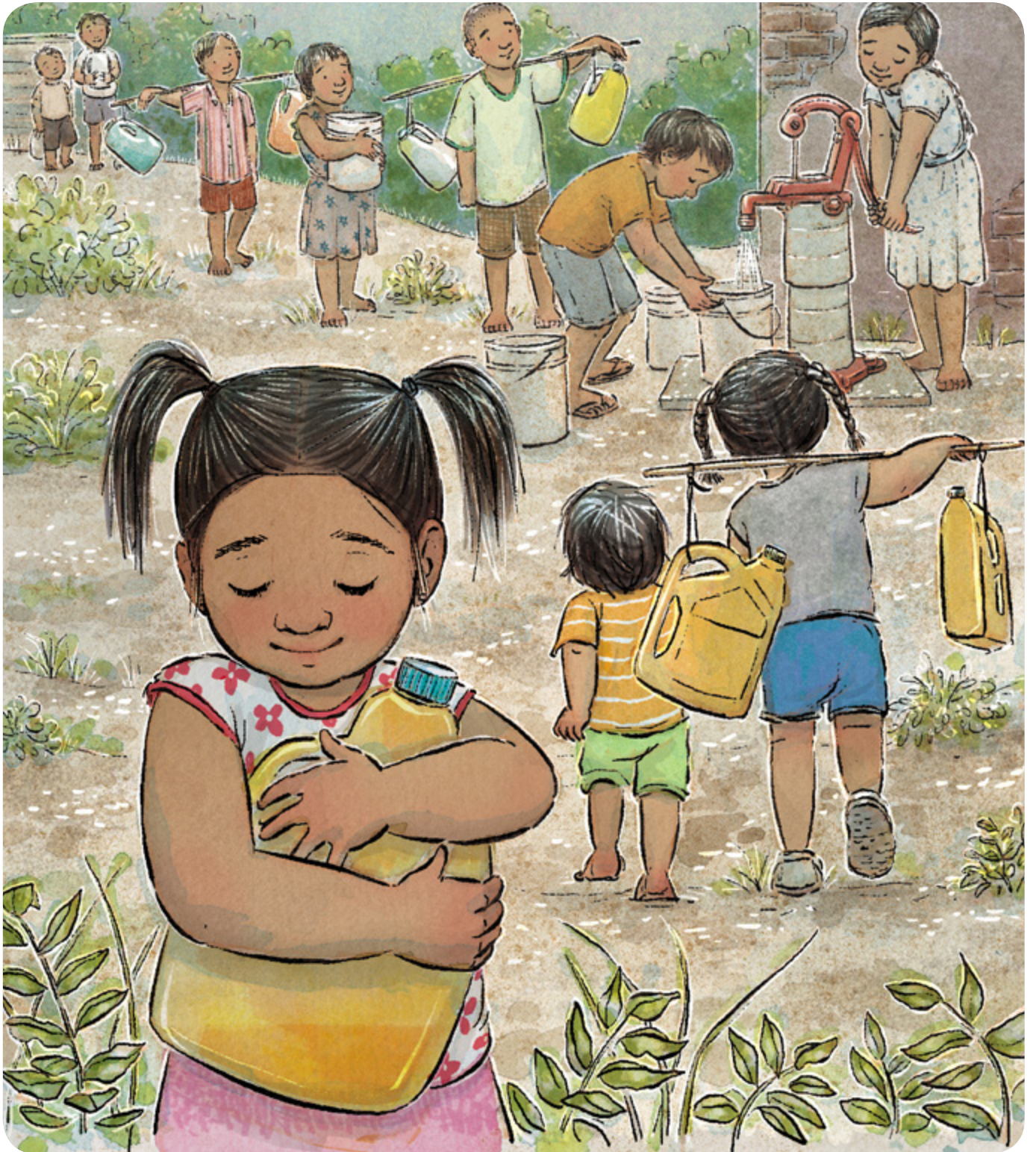

Hän halusi tuntea Jumalan paremmin. Niinpä hän rukoili. Hän kuuli Jumalan äänen!

Jumala sanoi, että koska Enos uskoi Jeesukseen, hänen syntinsä oli annettu anteeksi. Enos ilahtui. Mutta hän ei lopettanut rukoilemista.

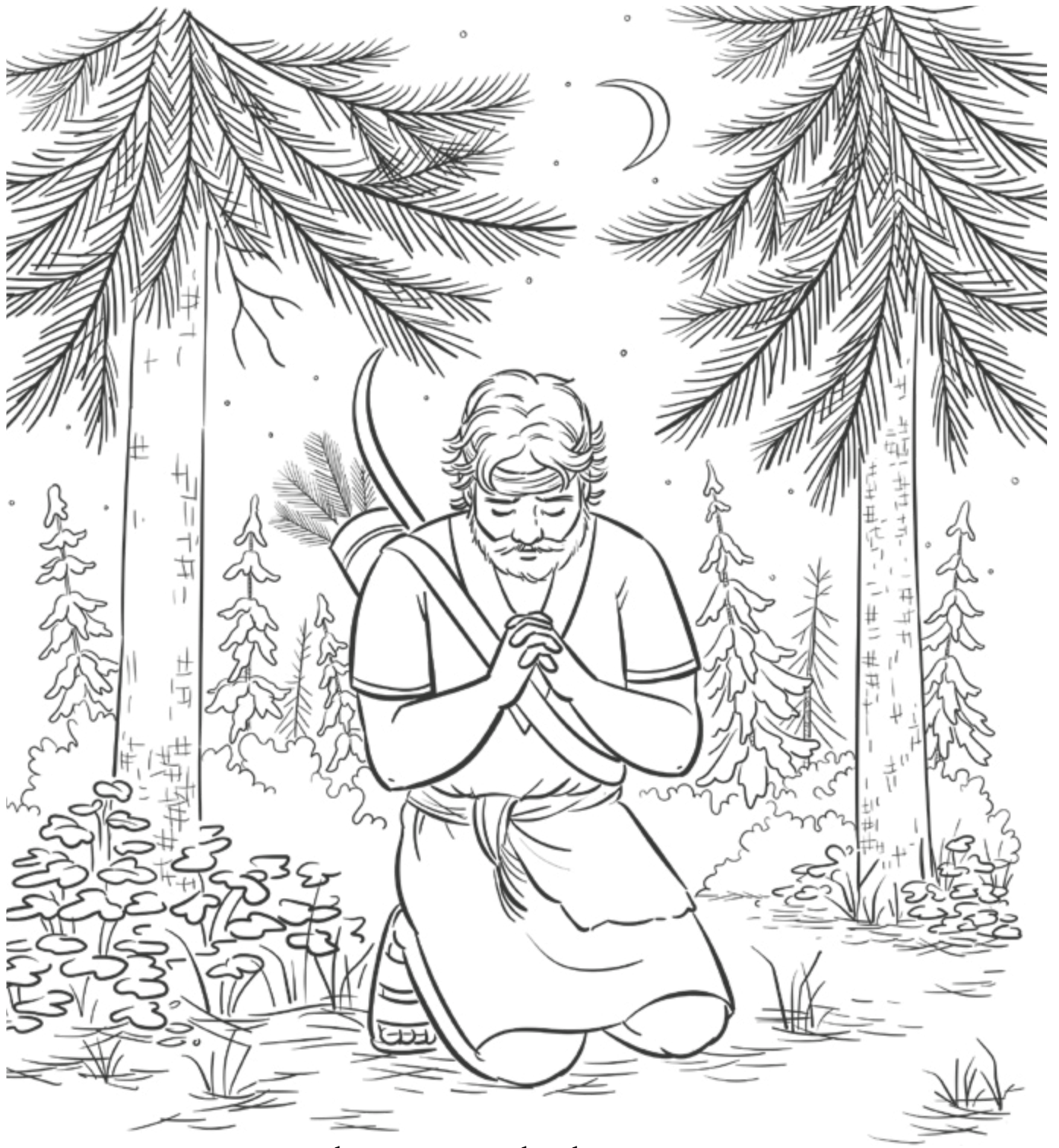
Enos rukoili ystäviensä puolesta. Hän rukoili vihollistensa puolesta. Hän rukoili pyhistä kirjoituksista. Hän jatkoi rukoilemista pitkän aikaa!

Minä voin rukoilla Jumalaa milloin ja missä tahansa. Minä voin auttaa muita ihmisiä rukoilemalla heidän puolestaan. ●

Lue tämä kertomus Enosin kirjasta.

Enos rukoili uskoen

Kuka tarvitsee rukouksiasi tänään?

Hyvät vanhemmat

Tämän kuukauden lehdessä kerrotaan Enosista. Enosin vanhemmat opettivat hänelle evankeliumia monta kertaa. Viimein heidän sanansa ”painuivat syvälle” Enosin sydämeen (ks. En. 1:3). Meidän tulee lausua todistuksemme lapsillemme usein. Emme koskaan tiedä, milloin sanoillamme on vaikutusta.

Kuinka monta kertaa perheenne löytää tästä numerosta jossakin muodossa sanan ”rukoilla”?

Jumala on iloinen, kun puhutte Hänen kanssaan!

Ystävä-lehti

NÄIN LÄHETÄT LAPSESI TAIDETEOKSEN TAI KOKEMUKSEN YSTÄVÄ-LEHTEEN

Mene sivustolle liahona.churchofjesuschrist.org ja napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta]. Tai lähetä se sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org. Laita mukaan lapsesi nimi, ikä, asuinpaikkakunta sekä tämä lupalausunto: ”Minä [lisää oma nimesi] annan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle luvan käyttää lapseni lähettämää aineistoa kirkon lehdissä, kirkon verkkosivustoilla ja sosiaalisen median alustoilla sekä mahdollisesti kirkon raporteissa, painotuotteissa, videoissa, julkaisuissa ja koulutusaineistossa.” Haluamme todella kuulla sinusta!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta:
Kuinka taivaallinen Isä puhuu meille?
- Y4** Anthony'n uni
- Y6** Terveisiä Samoasta!
- Y8** Musiikkia parempaan päivään
- Y10** Heinäniittyjä ja pappeuden siunauksia
- Y12** Minä voin rukoilla niin kuin Enos
- Y14** Näytä ja kerro
- Y15** Hauskaa tekemistä: Etsi se!
- Y16** Rukoilimme Dan-sedän puolesta
- Y18** Loistava ajatus
- Y19** Jeesuksen auttava käsi
- Y20** Pyhien kirjoitusten kertomuksia:
Enos rukoili
- Y23** Väriyshivu: Enos rukoili uskoen

Etsi piilossa oleva Liahona!

YSTÄVÄ-LEHDEN KANNESSA
Kuvitus Ben Simonsen